

DOSSIER No.: OD. 1961

NAAM: Russische Emigranten Beweging

Uit			In	Uit			In	Uit			In
Datum	Aan	Paraaf	Datum	Datum	Aan	Paraaf	Datum	Datum	Aan	Paraaf	Datum
17/12 '51	C	-	17/12								
6/6-52	C		5/8								
5/8-52	C		20/12								
2/11-53	C	-	23/7								
29 JUL 1953	C		24/11								
13/10-54	C										
20/9-55	E										
22 JUL 1966	PA										
29 APR. 1970	PC/si										

15 OCT 1954
17 NOV 1955
22 JUL 1966

MINUTENBLAD

DOSSIER No. 1961

NAAM: RUSSISCHE EMIGRANTEN BEWEGING

1. Aangelegd op aanwijzing van CVV I. 10-10-51.
ACD 4c.
2. *Examin CAWI 12/12/51*
- 3) *Examin i.v.m. CD 138036 - CVL III - 16-7-'53.*
4. Voor zover van de geagendeerde stukken (in dit OD geborgen) het schutblad aanwezig was dit bijgevoegd. aug. '70

20.4.52

00.16
 09.27/5-15.22
 6.159
 0.1.22
 25 APR. 1952
 ACD/ 13834

Handwritten notes at top center

Schuffblad is...
 Hierbij het blad van de onafhankelijke Ukrainische beweging
 van 30 Maart 1952 No.14.

63/1

Handwritten notes on left side

Afd. no. 556-pol.-geheim.
 Kab.

Doorgezonden aan de BVD te 's-Gravenhage.
 24-4-1952. 63.

1 bijlage

131684

No: 66.- DIENSTGEHEIM.-

12 Februari 1952.-

Onderwerp: "Admiraal KIRK leider der
Russische vluchtelingenbeweging".-

00.16 6.15.9
09.27-09.53 09.53
15 FEB. 1952
ACD/130933

Bijlagen : één.-

van KIRK 1/14/2
A A N : K.A./R.A.-
V A N : W.-

*HC
Schubbed is vermindert
12*

Hierbijgaand gelieve U aan te treffen, een opgeplakt artikel uit de "Gazet van Antwerpen", van heden - 12 dezer - betreffende bovenvermeld onderwerp, naar de inhoud waarvan ik U moge verwijzen.-

Admiraal Kirk leidt Russische uitwijkelingenbeweging

SOVJETVOLKEN SNAKKEN NAAR VRIJHEID

Admiraal Alan Kirk, die zich als ambassadeur in de Sovjetunie teruggetrokken heeft, maakte Zondag bekend dat hij de leiding op zich genomen heeft van een uitwijkelingenbeweging, die zich tot taak gesteld heeft de opstand van het Russische volk tegen de kommunisten te steunen.

«Mijn verblijf in de sovjetunie», aldus Kirk, «heeft mij in mijn vroegere overtuiging bevestigd, dat men een nauwkeurig onderscheid dient te maken tussen de volkeren van dat land en de sovjetregering. Zo het Stalinregime onze vijand is, zo zijn de volkeren, die door hem in de sovjetunie onderjukt worden, onze vrienden. Zij zijn inderdaad de eerste en meest vervolgte slachtoffers van het kommunisme en potentieel de voornaamste geallieerden van de vrije wereld in haar strijd tegen het kommunistische regime.»

Kirk legde deze verklaring af als hoofd van het Amerikaanse «Comité voor de bevrijding der volkeren van Rusland». De organisatie heeft tot doel de anti-kommunistische uitwijkelingen uit Rusland te verenigen in een politiek centrum ten einde een

psychologische oorlog te voeren tegen het Stalinregime.

De organisatie zal een politiek centrum oprichten te Munchen en dagbladen uitgeven, alsook een machtig radiostation inrichten dat «de waarheid zal vertellen aangaande de vriendschap van de volken der vrije wereld voor alle volken, die door Stalin onderdrukt worden en dezen herinneren aan de solidariteit aller volken tegen de sovjettirannie.»

Kirk verklaarde o.m.:

«Zelfs binnen de perken, opgelegd aan buitenlandse diplomaten, kon ik reizen maken in de Sovjetunie. Ik bewonderde haar bevolking en gevoelde medelijden met die lange beproeving van lijden en terreur. Het is mijn vaste overtuiging dat een overweldigende meerderheid tegen het Kremlinregime gekant is, zijn agressieve politiek haat en smacht naar bevrijding van het bolsjewistische juk.»

De "GAZET VAN ANTWERPEN"
van Dinsdag, 12 Februari 1952.-

31614

No: 23.- DIENSTGEHEIM.-

18 Januari 1952.-

Onderwerp: "Ontbinding Raad voor Bevrijding
der Volkeren van Rusland".-

Bijlagen : één.-

per KADA 12/21/52
A A N : K.A./R.A.- c.g.H.C.-
V A N : W.-

00.16
09.27-09.21
22 JAN 1952
ACDI 120603

Schutblad is vernietigd
21

Mogelijk geheel ten overvloede, gelieve
U hierbijgaand aan te treffen, een opgeplakt artikel uit de
"GAZET VAN ANTWERPEN" van Woensdag, 16 dezer, betreffende
bovenvermeld onderwerp, naar de inhoud waarvan ik U moge
verwijzen.-

Vluchtelingen konden het niet eens worden

RAAD VOOR BEVRIJDING DER VOLKEREN VAN RUSLAND ONTBONDEN

*Eeuwig getwist over Rusland's eenheid
« na de Bevrijding »*

De Raad voor de Bevrijding der Volkeren van Rusland, die in Augustus 11. door vijf democratische Russische vluchtelingengroepen te Londen werd opgericht om tegen het kommunisme te strijden, is uit elkaar gevallen en heeft praktisch opgehouden te bestaan.

De Russische kringen te Londen meldden Maandag dat de gewezen Russische premier Alexander Kerensky, die in de raad de leidende persoonlijkheid was, zich er uit heeft teruggetrokken, evenals twee van de vijf politieke groepen.

Toen de Raad na langdurige onderhandelingen die meer dan acht maanden aansleepten, werd opgericht, meende men te weten dat hij de actieve steun genoot van het Amerikaans comité voor de Bevrijding van de Volkeren van Rusland, een particulier gefinancierde organisatie.

Sinds zijn oprichting heeft de Raad samen met het Amerikaans Comité getracht zich de medewerking te verzekeren van vluchtelingengroepen uit de niet-Russische republieken van de Sovjet-Unie.

Alle pogingen in die richting liepen evenwel falikant uit daar de Oekraïners, de Byelorussen, de Kaukasiërs en de vertegenwoordigers van andere niet-Russische nationaliteiten weigerden de overheersende positie van de Russen in de Raad te erkennen en de onvoorwaardelijke aanvaarding

eisten van het recht van alle niet-Russen om na de ineenstorting van het kommunisme in de Sovjet-Unie onafhankelijke staten te vormen.

NIEUWE RAAD WORDT OPGERICHT

Het Amerikaanse comité voor de Bevrijding van de Volkeren van Rusland zou thans besloten hebben zijn steun te onttrekken aan de Russische Raad en heeft voorgesteld dat een andere Raad zou worden opgericht onder een andere naam, en waarin de vertegenwoordigers van alle landen in de Sovjet-Unie zouden worden opgenomen.

Alhoewel de meerderheid van de Russische groepen voorstander is van een «Rusland één en ondeelbaar» — politiek en gekant tegen samenwerking met de niet-Russische groepen op basis van gelijkheid, zou het Comité erop vertrouwen in staat te zullen zijn de samenwerking van de ware democratische Russen te verzekeren.

De "GAZET VAN ANTWERPEN"

van Woensdag, 16 Januari 1952.-

1961

Handwritten notes at the top of the page, possibly a title or address.

Periodiek: *Vaderland*

Datum: *20-12-51*

CIRCULATIE

Niet langer houden dan dagen

AAN	GEZIEN		Volgens geadresseerde nog t.k. aan
	dat.	par.	
P&B	<i>9/1</i>	<i>A</i>	
<i>ew</i>	<i>12/1</i>	<i>ff</i>	

Aantekeningen :

Ataman der Kozakken

Te München hebben 57 vertegenwoordigers van de „Opperste Raad der Kozakken” een bespreking gehouden over de beginselen voor een vrijheidsstrijd van het volk der Kozakken. De Raad vertegenwoordigt ongeveer 13.000 Kozakken in Europa, Amerika en Australië. Generaal Serge Makejef, woonachtig te Brussel, werd tot „Opperste Ataman” gekozen. Hij legde in tegenwoordigheid van een priester de eed af op de Ataman-staf, het teken zijner waardigheid. Deze staf dateert uit de tijd van de stichting van de eerste Kozakkenstaat in 1637 en wordt thans verborgen gehouden, omdat men vreest, dat de Sowjet-Unie de staf zal opeisen.

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD,
(Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

CO/25381

DD 1961

~~ONAFGEDAAN~~

DD 1961

op. van [handwritten]
[handwritten]
[handwritten]
naam op kaart
oplees

Ha Vanden [handwritten]
[handwritten]

Afd./Sect.:

CVVI

Dat.:

27/12-51

Par.:

4

Interne aanwijzingen ACD.

1961

[Handwritten mark]

ACD. 4C

Dat.:

29-2-52

Par.:

NR (K)

27/12/51

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

1 Via KA aan e

3 14 Per the

ced 14.12.51

gd - Per. H. [handwritten] 16/12

[Handwritten mark]

20/12

17/12

ge [handwritten] 21/12

H. ACD.

per CVV2 27/12-51 ge. Zie ook ACD.

06.384	08.16
09.27	09.27 - 09.281
12 DEC. 1951	
ACD/125381	

RAPPORT

VAN: KA-RA

AAN: PLV -HBVD en HACD

UNION meldt ons te onzer informatie het volgende:

No.: N009c.

OP KAART
ACD/ 42
DAT: 29-2-51
PAR: 1/16

Russische vluchteling naar Longyear, Spitsbergen.

o.k. — Zondag 4 November 11 uur kwam een Russische mijnarbeider Nikolai Konstantinovitsj DJELAGIN, geboren in 1927 in Kasan, van Grumant (Russische mijn) in Longyear aan, de zetel voor de Noorse administratie op Spitsbergen. Hij was ziek en deelde mede, dat hij in levensgevaar verkeerde. Hij sprak niets anders dan Russisch. Een voorlopige verklaring bevat de navolgende inlichtingen:

DJELAGIN kwam in Juli 1950 in Grumant. Hij nam het besluit om te vluchten nadat hij naar de Amerikaanse radio had geluisterd. Niemand weet van zijn vlucht. Hij zegt niet te hebben deelgenomen aan enige verzetsbeweging, maar noemt zich anti-communist. Hij beweert dat het ernstige gevolgen voor hem zal hebben wanneer hij teruggaat. Hij zegt geen enkel strafbare handeling te hebben gepleegd. Hij heeft een vrouw, een kind en moeder in Sovjet Rusland.

De BID heeft van dit bericht reeds copie ontvangen.

12-12-'51.

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD,
(Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

CO 122308

01 19 61

~~ONAFGEDAAN~~

in DD 1961.

Kantoor aanwilt
namen en verenigings
op kaart zoals aangegeven
oploss

W

Afd./Sect.: *CVVI* Dat.: *10/1.52* Par.: *Zr*

Interne aanwijzingen ACD.

g

ACD. *40* Dat.: *6-3-52* Par.: *MNH*

20 11-2

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

- 1 *C* *B* *Recht* *K*
- 2 *CVV* *g/tp* *f*
- 3 *Aan ACD II*
s.v.p. checken in A. ook de verenigings check
Daarna esou *CVVI 19/11.52*
- 4 *CVV* *de methode* *20/11*
- 4 *Mev. Juch* *jaame een afschrift van bijgaande*
rapport t.b.v. *CVVI 8/1.52*
je slaaw *CVVI 10/1.52*
- ACD t.o. 11/1*
- B. th.* *ACD 24/1.52*
- 5 *B. v. 11* *11.1.52*
20.1.52

~~NOTA~~ Rapport
VAN: KA-R.A.-L.
AAN: HACD
No. 109938

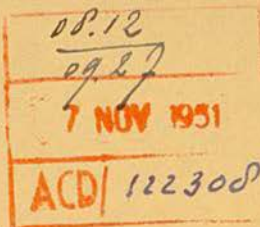
ONDERWERP: De Organisatie van Russische Emigranten.

Ter rondlezing en opberging door ACD.

U gelieve hierbij aan te treffen een rapport betreffende
de Organisatie van Russische Emigranten.

BIJLAGE: 1

31-10-51.

DE ORGANISATIE VAN RUSSISCHE EMIGRANTEN.A. INLEIDING.

Het hieronder volgend rapport geeft een uitgebreid en zo goed als volledig overzicht van de organisatie der Russische emigranten.

Het rapport behandelt niet de particularistische Emigranten-organisaties, zoals de ABN (Anti-Bolshevistisch Volkeren Blok), de Incorpore, de UFK, noch de talrijke Nationale Comité's van de volkeren, die onder de suzeriniteit van Moskou staan.

B. Voor zover tot op heden kon worden vastgesteld treden slechts vier groepen van Emigranten naar voren, die van zekere betekenis zijn en tevens gebaseerd zijn op een voor de Russen noodzakelijk ideologisch principe (De hier genomen volgorde duidt geen classificatie aan.) :

- I. De "LIGA" met de onder haar invloed staande organisaties : de SWOD en de SBONR, met een uitgesproken Republikeinse inslag.
- II. De "Solidaristen" (NIS).
- III. De "Vereniging van Oudstrijders voor de Bevrijding van Rusland" met een liberale inslag.
- IV. De "Monarchisten" (WMS, Rijksbond) en de op monarchistische traditie gebaseerde organisaties, ook al hebben zij geen vastgelegde Regeringsvormen (ROWS, KOW, Anti-Communistisch Centrum, e.a.).

De groepen van GLASENAPP zijn hier niet vermeld, daar zij niet bogen op een ideologische grondslag.

Het optreden van nieuwe namen bij de organisaties heeft vaak een zuiver conspiratief karakter en beoogt voor de buitenwereld het idee van verdeeldheid te accentueren.

De Russische Emigranten-kolonie wijst om taktische redenen een centralisatie met een top-leiding van de hand, daar uit de ontvoeringen uit Parijs tussen de beide Wereld Oorlogen in gebleken is, dat de Sowjets niet zullen rusten eer zij de top vernietigd hebben. Derhalve zal in geval van een overeenkomst, respectievelijk een fusie van de Emigranten-groepen - welke in principe zou bestaan - de schijn van tweespalt gehandhaafd blijven.

C. ORGANISATIES en GROEPEN :I. Organisaties zonder vastgelegde Regeringsvormen:

- 0.k 1. ROWS ("Russkij obschtsche-wojenskij Ssojus" - Russische Algemene Vereniging van Oud-strijders").

De ROWS is de oudste Russische militair-politieke Emigranten-organisatie. Lid zijn zij, die aan de Eerste Wereld Oorlog hebben

deelgenomen en degenen die tot het vroegere ge-evacueerde Witte Leger behoorden.

Tot ongeveer 1935 was de ROWS een der meest actieve anti-bolshevistische organisaties van de Russen. Het ligt thans in de bedoeling het ledental op te voeren. De maatregelen, die daartoe getroffen worden zijn zo weinig effectief, dat de Vereniging zienderogen achteruitgaat. Dit weerspiegelt zich ook in de activiteit van de ROWS.

Onder de oud-emigranten komt nog steeds het morele peil van de ROWS naar voren, zijn strijdgeest, zijn distantiering van opportunisme en politieke intriges. Wanneer de tijd van handelen daar zou zijn, zou de ROWS een aantal eerlijke, goede experts beschikbaar kunnen stellen, zonder aanspraak te maken op een politiek leidende functie.

XI De generaals ^A ARCHANGELIJSKIJ, Brussel en A. von LAMPE, Parijs zijn de ontvoerde generaals KUTJEPPOFF en MILLER opgevolgd als leiders van de ROWS. (NK) (NK)

o.k. Het district Beieren staat onder leiding van de Overste KRAWTSCHENKO. De Vereniging is hier van weinig belang en bestaat uit oud-emigranten.

o.k. 2. NTS ("Nationalnyj trudowoj Ssojus" - Nationale Arbeidsbond, ook wel "Solidaristen" genoemd).

De NTS is een numeriek sterkere bond en beschikt over een hechte, goed gedisciplineerde organisatie. Deze Bond heeft ook een gedetailleerd uitgewerkt programma.

Vergeleken met andere organisaties heeft de NTS ook een goed geschoolde "kern van leden". Deze houdt zich bezig met anti-bolshevistische activiteit, zelfs tot in de gelederen van het Sowjet leger, waarin onder goede cover leden van de NTS zitten.

Het bestuur van de NTS heeft zich contractueel van een vaste plaats verzekerd; bij het opnemen van contact met andere organisaties wordt grote voorzichtigheid betracht.

De NTS heeft voornamelijk succes bij de intelligente middelmoet van jongere emigranten. De strenge partij-geest houdt vele emigranten verre van de NTS. In de laatste tijd toont de NTS zich evenwel bereid met andere organisaties over een coalitie te onderhandelen.

De offervaardigheid en het politieke idealisme van de NTS wordt ook door de leden van andere Russische emigranten-organisaties buitengewoon gewaardeerd.

De NTS is ontstaan uit de gelederen van de ROWS (Zie boven) en heeft, evenals deze organisatie, geen programma van het "Nepredschentschistwo", d.w.z. hij heeft geen vastgelegde Regeringsvorm. Zijn ideologie is het "solidarisme".

Leiders van de NTS zijn :

o.k. | 1 Viktor BAJDALAKOV
| 1 Wladimir POREMSKIJ
| 1 Jewgenij ROMANOW.

De NTS heeft zijn zetel te Limburg a/d Lahn. Hier wordt ook het

o.k. blad "Possev" (Het Zaad) uitgegeven onder redactie van Jewgenij
o.k. ROMANOW. Vertegenwoordiger van de NTS in München is PIRANG.

o.k. 3. ROD ("Rossijskoje oswoboditlijnoje Dwisjenije" - Russische Bevrijdings Beweging; algemeen bekend als "WLASSOW Beweging").

De ROD bestond aanvankelijk uit nieuw-emigranten. In emigrantenkringen wordt beweerd, dat de leiding van de ROD bestaat uit elementen, die hoewel kundig in de bestuurstechniek, twijfelachtig zijn. Met uitzondering van het oorspronkelijke bestuur van de ~~o.k.~~ WLASSOW Beweging, d.w.z. WLASSOW zelf en de enkele generaals, die aan de Sowjet Unie werden uitgeleverd, zou de brede massa der leden hoger aangeslagen moeten worden dan de leiding.

Door gebrek aan goede leiding viel de ROD spoedig in verschillende groepen uiteen, nl. :

- a) de SAF met de RONDD en de WASO
- b) de KOW
- c) de SWOD
- d) de SBONR.

Daar deze groepen steeds groter zelfstandigheid tonen, worden zij in dit rapport afzonderlijk behandeld.

o.k. 4. SAF ("Sajous Andrejewskowo Flaga" - Vereniging "De St. Andreas Vlag").

De SAF werd opgericht als vereniging van de militaire leden in de WLASSOW Beweging onder leiding van Generaal (von) GLASENAPP, die zelf niet in het leger van WLASSOW was.

o.k. x (Luitenant-generaal Peter Wladimirowitsch GLASENAPP werd 2 Maart 1882 te Ghatsk (provincie Smolensk) geboren. In 1903 officier. In Wereld Oorlog I overste. In 1919 generaal-majoor bij de Witte Garde. Volgde generaal JUDENITSCH op als commandant van het Noord-Westelijke Leger der Witte Garde. In 1920 met generaal WRANGEL in Sebastopol. Emigreerde naar Duitsland en werd Duits staatsburger. Nam geen deel aan de 2e Wereld Oorlog.)

Onder de medewerkers in de meer onmiddellijke omgeving van GLASENAPP bevonden zich spoedig reactionnaire monarchisten, die zowel op grond van deze zeer radicale houding als om andere redenen uit de monarchistische organisatie werden verbannen, zoals b.v.

o.k. TSCHUCHNOW.

Hun doel was de gehele WLASSOW Beweging onder hun invloed te krijgen.

In 1945 werd voor 't eerst in Salzburg het plan de SAF op te richten geopperd. In 1948 volgde de oprichting.

De aanvankelijke successen van de Vereniging laten zich verklaren uit :

- a) de politieke naïviteit en de geringe bekendheid van de leden met de organisatie;
- b) de zucht naar een uitgesproken militaire organisatie;
- c) het zoeken naar mogelijkheden voor anti-bolshevistische activiteit in welke vorm en onder welke omstandigheden ook.

GLASENAPP staat aan het hoofd van een zeer actief verzet en een uitgebreide inlichtingendienst. Hij beschikte over aanzienlijke geldmiddelen (de 'Tsarenschat'). De opbrengst van de "Tsarenschat" ging evenwel naar de RONDD-groep. Sindsdien wordt hij niet meer als leider door andere groepen erkend en heeft ook de SAF aanzienlijk aan invloed ingeboet.

In het kiezen van zijn agenten is GLASENAPP niet zeer kieskeurig, zodat men terecht vreest, dat er onder zijn medewerkers ook Sowjet agenten zijn.

GLASENAPP zelf staat noch op politiek, noch op zedelijk gebied erg goed aangeschreven. Met het geld, dat hij van de Amerikanen zou hebben gekregen, kocht hij zijn aanhangers. Zij waren er ook naar. GLASENAPP's activiteit wordt in vele emigrantengruppen beschouwd als een nadelige invloed uit te oefenen.

o.k. / 5. RONDD ("Rossijskoje obtschenarodnoje djershawneje dwischnije" - Pan-Russische Volks- en Rijks-beweging).

De RONDD werd door GLASENAPP of zijn omgeving opgericht als politiek aanhangsel van de militaire SAF. Deze organisatie is bedoeld om een zo groot mogelijk aantal nieuw-emigranten te winnen door middel van typisch Sowjet-achtige leuzen voor monarchistische doeleinden (zoals b.v. Tsaar aller werkende massa's).

De RONDD heeft het aanzien van een "volksdemocratische" beweging met een monarchistische inslag. Zij bezit het vermogen, dat uit de verkoop van de "Tsarenschat" afkomstig is. Zij wordt ook door de SAF en de ZPRE als leidende groep erkend, en voor de toekomst van zekere betekenis geacht.

o.k. / Leider van de RONDD te München is Ewgenij ARZJUK (Djershwin), een zeer ondoorgrondelijke figuur.

o.k. / 6. WASO ("Wsjekosatschija antikommunistitscheskaja saruboshnaja organisazija" - Pan-Kozakken anti-communistische organisatie in ballingschap).

De WASO werd door GLASENAPP opgericht met het doel Kozakken in zijn invloedssfeer te betrekken. Dit plan faalde. Naar men zegt stelden uitsluitend criminele elementen zich beschikbaar.

Noch de WASO, noch de RONDD behoren direct tot de WLIASSOW Beweging.

o.k. / 7. KOW ("Komitjet objedennyh Wlassowtzen" - Comité der Verenigde WLIASSOW aanhangers).

De KOW werd in Augustus 1950 opgericht en is, evenals de groepen van GLASENAPP, ontstaan uit de ROD; het bestaat voor het merendeel uit rechtsgeoriënteerde kringen van de WLIASSOW Beweging. De oprichting was het resultaat van de besprekingen met de Münchener groep van de "Vereniging van Oud-strijders voor de Bevrijding van Rusland" en van het overleg met de Monarchisten, de NIS en de ROWS. Leiders en leden komen deels voort uit de vroeger veel bredere organisatie van de AZODER (Anti-communistisch Centrum der Beweging voor de Bevrijding

o.k.

van de Russische Volkeren), deels uit de afgescheiden SAF.

De KOW is gebaseerd op het Prager Manifest van 1944 van Generaal WLIASSOW en heeft ook geen vastgelegde Regeringsvorm.

De leider van de militaire afdeling van de KOW, en feitelijk ook de leider van de Algemene Organisatie is Generaal Anton

o.k. / TURKUL.

(Generaal TURKUL werd door WLIASSOW nog tot oudsteaanwezende militaire bevelhebber aangewezen. In het Witte Leger was hij Commandant van de Keur-Divisie onder Generaal von WRANGEL. Hij stond bekend als een kundig militair.)

Als officier van de Witte Garde kan hij ook voor de ROWS van nut zijn. Daar hij als Tsaristisch officier ook aan de monarchistische traditie vasthoudt, is hij ook bij de Monarchisten gezien.

Andere leiders van de KOW komen uit de uitgesproken anti-Marxistische nieuw-emigranten, t.w.

o.k. {
- Jurij PISJENNINJ (Masitschenko)
- Wsewolod GRETSCHKO
- Alexander BERWIK
- Gudim LEWKOWITSCH.

o.k. / 8. SWOD ("Ssojus woinow oswoboditeljnowo dwishenijsa" - Vereniging van Oud-strijders der Bevrijdings Beweging).

De SWOD werd opgericht met het doel uit de SAF-gelederen de politiek en moreel beste kringen van WLIASSOW op te nemen. De SWOD is dus de tweede militaire organisatie van de WLIASSOW Beweging (Na het verval van de SAF is de KOW de eerste).

De SWOD staat volkomen onder controle van de Republikeinse SBONR. Praktisch gesproken is zij de militaireafdeling van de SBONR. De SWOD is geen massa-organisatie. Haar principe is ook niet van die aard, dat zij de massa aantrekt. Ondanks haar afhankelijkheid van de Republikeinse SBONR houdt zij aan geen vastgelegde Regeringsvorm vast. Tot voor kort behoorde de SWOD tot de Vereniging van Russische Nationale Oud-strijders, onder leiding van de Grootvorst Andrej WLADIMIROWITSCH.

o.k. /

(Tot de Vereniging van Russische Nationale Oud-strijders behoren ook de ROWS, de KOW en andere militaristische organisaties.)

Leiders van de SWOD zijn :

o.k. {
- Overste Andrej ALDAN (Overste NYRJANIN)
- Philipp LEGOSTAJEW
- Georgij ANTONOW.

ALDAN is een overtuigd tegenstander van Stalin, maar is waarschijnlijk de politiek van Tito toegedaan. Met zekerheid mag worden aangenomen, dat de SWOD geïnfiltreerd is met Sowjet agenten.

o.k. / 9. SBONR ("Ssojus borjby sa oswoboshdenije Narodow Rossiji" - Vereniging ter Bevrijding van de Volkeren van Rusland).

Deze reeds eerder genoemde SBONR is een organisatie van de jongere leden van de WLIASSOW Beweging, die noch in de USSR, noch bij de WLIASSOW Beweging hoge posities bekleden. Zowel politiek als moreel staat de SBONR bij de Emigranten betrekkelijk gunstig aangeschreven. Zij heeft echter niet voldoende ervaren leiders, zodat men in de SBONR geneigd is tot zelf-overschatting.

De SBONR, die evenals de SWOD geen massa-organisatie is, wordt beïnvloed door de links-georiënteerde "Bond van Oud-strijders voor Volksvrijheid" in New York, welke bond beslist voor een Republiek is. Zo is de SBONR afgeweken van het Prager Manifest en is Republikeins gebleven.

Leiders van de SBONR zijn :

o.k. / {
- Boris JAKOWLJEW (Narijkis)
- Jurij DJIKOFF
- Wladimir POSDNJAKOW
- Philipp LEGOSTAJEW

o.k. / JAKOWLJEW voert het contact met de "Bond van Oud-strijders voor Volksvrijheid" (Kerenskitiga), welks leider - NIKOLAJEWSKI - in het voorjaar van 1951 in Duitsland was, teneinde met het "Instituut voor Onderzoek naar de Geschiedenis en Cultuur van de USSR" (ook onder leiding van JAKOWLJEW) de invloed van de o.k. /
o.k. / aanhangers van Kerenski en Maitow in Amerika op de Russische Emigranten in Duitsland te vergroten. Het Instituut wordt, naar verluidt, door de Universiteit van Harvard gefinancierd. De resultaten van de onderzoekingen zouden van de Universiteit naar het State Department gaan.

De SBONR heeft een afdeling voor geheime diensten. De zetel van de organisatie is München. Zeer waarschijnlijk is de SBONR met Sowjet agenten geïnfiltrerd.

o.k. /
o.k. / Hoofd referent aan het "Instituut voor Onderzoek naar de Geschiedenis en Cultuur van de USSR" is Professor PHILIPPOW, die tevens leider is van de "Naz Pre" - Nationale Vertegenwoordiging van de Rusland Emigré's. Als reden voor de benoeming van Professor PHILIPPOW wordt aangenomen, dat het "Instituut" de "Naz Pre" organisatie wenst te liquideren. Er bestaat nauw contact tussen de "Naz Pre" en de KOW.

o.k. / Professor PHILIPPOW is bovendien nog leider van de NOKRE - Nationaal Openbaar Comité van Rusland Emigré's, dat opgericht werd als overkoepelend orgaan van publieke en sociale Emigranten organisaties.

II. De Republikeins-democratische linker-vleugel der Russische Emigranten bestaat voornamelijk uit twee organisaties, nl.

1. De Vereniging van Oud-strijders voor Volksvrijheid (New York)
2. Vereniging van Oud-strijders voor de Bevrijding van Rusland (Parijs),

welke bijna geen vertegenwoordigers in Duitsland hebben.

- o.k. | 1. "Liga borbij sa narodnoju swobodu" - Vereniging van Oud-strijders voor Volksvrijheid, kortweg genoemd "Liga" of "Liga van Kerensky". Deze Vereniging is genoemd naar de vroegere voorzitter A.F. KERENSKY. De huidige voorzitter is Boris NICOLEWSKY.

De "Liga" werd in Maart 1949 te New York opgericht; zij bestaat in de allereerste plaats uit leden van de twee socialistische partijen uit de tijd voor de Revolutie, nl. de sociaal-revolutionaire en de sociaal-democratische partij. Daarbij komt dan nog een aantal niet aangesloten linksen.

De "Liga" beschikt over politieke contacten; haar leiders zijn zeer kundige politici; bovendien geeft zij een aantal interessante politieke bladen uit.

Het programma van de "Liga" wijst met geen enkel woord op een socialistische leerstelling. Onder de niet-socialistische emigranten wordt dit niet beschouwd als een gevolg van een organische evolutie, doch als doelgewust gedaan in verband met de tijdsomstandigheden, teneinde de grote massa der nieuw-emigranten te winnen.

Het programma van de "Liga" huldigt evenwel uitgesproken Republikeinse ideeën; het verlangt een Russische Bond - een Statenbond; de "Liga" weigert constitutionele monarchisten op te nemen.

In Duitsland had de "Liga" geen succes. Slechts de SBONR met zijn neven-organisatie de SWOD, werd ideologisch en materieel afhankelijk van de "Liga"; geen van beide traden zij evenwel tot de "Liga" toe.

- o.k. | 2. "Ssojus borbij sa swobodu rossiji" - Vereniging van Oud-strijders voor de Bevrijding van Rusland, ook wel genaamd de "Vereniging van MELJGUNOFF".

Deze Vereniging, in 1948 te Parijs opgericht, staat onder leiding van de gematigde Socialist MELJGUNOFF.

In tegenstelling met de "Liga" laat deze Vereniging zowel Republikeinen als constitutionele monarchisten toe. Zo omvat de Vereniging een brede kring van emigré's, van gematigde socialisten tot gematigde monarchisten toe.

De gedachte van een grote coalitie wordt door oud- en nieuw-emigranten welwillend aanvaard. Voorts voelt zij zich door de absolute en onomkoopbare onverzoenlijkheid van de voorzitter tot het Bolshevisme aangetrokken.

Behalve in Parijs bestaan er kleinere groepen van de Vereniging in New York, Duitsland, Marokko, Australië, Abessinië, Argentinië, enz..

De toelating en keuze van leden geschiedt met de uiterste voorzichtigheid, daar de Vereniging nog geen behoefte gevoelt een massa-organisatie te worden.

Het Republikeinse element is overheersend in deze groep. De organisatie is geen voorstandster van een onomstotelijke binding aan een bepaalde regeringsvorm.

III. Monarchisten

o.k. 1. W.M.S. ("Wyschij Monarchitscheskij Sowjet" - Opperste Monarchistische Raad).

o.k. Deze groep steunt de Grootvorst Wladimir KYRILOWITSCHE als wettige pretendent naar de Russische troon.

De organisatie omvat het merendeel der Monarchisten. Zij heeft nog geen gedetailleerd programma opgesteld. In de Raad zitten leden, die bevoegd zijn politiek werkzaam te zijn en die zonder meer met andere organisaties een coalitie willen vormen. Ook een (gering) aantal der nieuw-emigranten sloten zich bij de WMS aan. Dit noodzaakte de Raad zijn programma en taktiek te herzien. Het provincialisme, een kwaal waaraan speciaal de emigré's lijden schijnt de WMS thans overwonnen te hebben. Tot op heden bepaalde de organisatie haar politieke activiteit tot het uitoefenen van ideologische invloed, tot uitbreiding in Duitsland en in het buitenland, evenals tot het leggen van buitenlandse contacten.

Sedert 1950 heeft de Raad zich ondubbelzinnig voor de constitutionele monarchie verklaard.

Organisaties op democratische grondslag verklaarden zich bereid met de WMS over een coalitie te onderhandelen.

Als partij-leiders zijn in Duitsland werkzaam :

o.k. { - Anatolij MICHAJLOWSKY
- Jurij MAIER
- Professor Jewgenij KELSI.

ok | Prof. KELSI, Prien, Altersheim, is tevens leider van de "Christelijke Vakvereniging van Rusland".

Ondanks het feit, dat vele nieuw-emigré's toetreden tot de groepering, is deze zeer achteruitgegaan. Zij heeft haar hoofdzetel in München.

o.k. 2. RAO (Russische Anti-communistische Vereniging), met monarchistische inslag. Het ledental is gering en zeer verouderd. De zetel van de organisatie is München. In het bestuur zit Michael

o.k. SEMENOV, die onder Admiraal KOLTSCHAK tegen het Bolshevisme streed en gedurende de Tweede Wereld Oorlog Overste en Commandant werd van een regiment van overgelopen Russen in het kader van de Duitse Wehrmacht.

SEMENOV staat in contact met een Amerikaans Inlichtingenbureau te München en met de Leider van de Russische Emigranten-organisatie SBONR - JAKOBLEW.

o.k. De 2e voorzitter zou Hertog LEUCHTENBERGSKI zijn, die Franse contacten zou hebben.

o.k. 3. De "Rijksbond" (Imperskij Ssojus).

In tegenstelling met de bovengenoemde WMS bindt deze groepering zich niet aan de persoon van de troon-pretendent. Deze groep is samengesteld volgens het principe van een orde. Hoofd-centrum in Canada, waar de Prins von BEAUHARNAIS, Hertog von LEUCHTENBURG, als leider fungeert.

o.k. / Door zijn invloed werd in Amerika het "Anti-communistische Centrum" (Antikomunistitscheskoj Zentj) als tegenwicht voor de "Liga" in het leven geroepen. Als voorzitter van deze groep treedt op : Vorst BJELOSELJSKIJ BJELOOSERSKIJ.

De "Rijksbond" bestaat niet uit politieke organisaties, doch is samengesteld uit enkele personages uit het openbare leven en kerkelijke en gemeentelijke verenigingen.

4. Monarchistische Outsiders

Buiten de genoemde organisaties staan uitgesproken reactionaire groepen en outsiders, die over het algemeen weinig belangrijk zijn.

IV. Verschillende Groepen

o.k. / 1. "Rosskoje Djelo - Bjeleloje Djelo" - Russische Actie - Witte Actie.

Met opzet breidt deze groep zich niet uit met het oog op groter effect van haar conspiratieve anti-bolshevistische activiteit.

De groep vindt haar aanhang onder de volgende organisaties:

- a) de Monarchisten
- b) ROWS
- c) de Vereniging van Oud-strijders voor de Bevrijding van Rusland
- d) een gedeelte van de leidinggevende leden van de WLISSOW Beweging
- e) een gedeelte van de NTS-leden.

Bij de keuze van medewerkers, die door het Bestuur voor enkele opdrachten aangewezen worden, wordt met twee gezichtspunten rekening gehouden :

- a) onvoorwaardelijke afkeer van het Bolshevisme
- b) persoonlijke karaktereigenschappen.

o.k. / 2. ZPRE - Centrale Vertegenwoordiging van de Rusland Emigranten.

Het doel van de ZPRE is een regering in ballinschap te vormen. De invloed van de ZPRE, de SAF en de RONDD wisselt naargelang van de financiële positie der organisaties. Op het ogenblik erkent ook de ZPRE de RONDD als leidende organisatie.

o.k. / 3. "Vereniging van Slachtoffers van het Communisme".

Voorzitter : KOSSARIEW. Verdere bijzonderheden over deze groep zijn tot heden niet bekend.

o.k. / 4. "Vereniging van Russische Journalisten".

o.k. / Leider : MICHAILOWSKI. Geen verdere bijzonderheden nog bekend.

Russische Emigranten
 9/964

Periodiek: *Volkskrant*

Datum: *5-12-57*

CIRCULATIE

Niet langer houden dan dagen

AAN	GEZIEN		Volgens geadresseerde nog t.k. aan
	dat.	par.	
P & B	15/12	<i>J</i>	
<i>17/12</i> C.V.	17/12	<i>J</i>	
<i>SVT</i>	<i>20-12</i>		

Aantekeningen:

KERENSKI'S EENHEIDSFRONT MISLUKT

Geringe eensgezindheid onder Sovjet-ballingen

Twisten tussen vijf groeperingen

(Van onze correspondent)

BERLIJN, Dec. — Op 20 Augustus van dit jaar werd het nieuws wereldkundig gemaakt, dat vijf Russische emigrantenorganisaties een gemeenschappelijk politiek eenheidsfront hadden gevormd en een „strijdcentrum" tegen de Sovjet-Unie in het leven hadden geroepen, dat de naam „raad ter bevrijding van de volken van Rusland" draagt. Dit accoord was het resultaat van een bezoek, dat de voormalige Russische minister-president Kerenski in Augustus aan West-Duitsland had gebracht. Onder zijn leiding waren in het Beierse badplaatsje Füssen besprekingen gehouden, die tenslotte met succes werden bekroond. In de bevrijdingsraad namen zitting de marxistische strijdbond voor volksvrijheid, de nationale solidaristenbond, de sociaal revolutionaire volksbeweging, de strijdbond voor de bevrijding van de volken in Rusland en de liberale strijdbond voor de vrijheid.

Alhoewel de afgevaardigden van de verschillende politieke groeperingen in Füssen hadden besloten alle meningsverschillen ter zijde te stellen en zich gemeenschappelijk aan de strijd tegen de Sovjet-Unie te wijden, is van dit voor-nemen tot nu heel weinig terecht gekomen. Kerenski had nauwelijks West-Duitsland verlaten, of het kwaad der onenigheid trad weer overal te voorschijn. Iedere groep in de raad poogde belangen-gemeenschappen met andere groeperingen af te sluiten. De strijdbond voor volksvrijheid van Nikolajefski verbond zich met de strijdbond voor de bevrijding van de volken in Rusland, die voornamelijk uit Wlassof-aanhangers bestaat. Dit was voor de Kerenski-groep, de sociaal-revolutionaire volksbeweging, aanleiding de nauwe banden, die haar met Nikolajefski verbonden, te verbreken en nauwere samenwerking met de nationale solidaristenbond te zoeken. Ook de liberalen wendden zich van Nikolajefski af.

In New York werd nog een bespreking

gehouden tussen Nikolajefski en Kerenski, maar het enige resultaat hiervan was, dat Kerenski woedend de conferentie verliet. De volgende dag trad zijn sociaal-revolutionaire volksbeweging uit de raad, zodat deze nog slechts uit vier organisaties bestond, waarvan er twee vrij rechts en twee vrij links georiënteerd zijn. De kwestie marxistische of anti-marxistisch was overigens niet het enige twistpunt, dat de raad verdeelde. Tot niet minder wrijving gaf de vraag aanleiding, of de verschillende volken, waaruit Rusland bestaat, na een eventuele bevrijding al dan niet eigen staten zouden vormen. De marxisten beantwoordden deze vraag bevestigend, de liberalen, Kerenski en de nationale solidaristenbond ontkennend. Laatstgenoemde drie groeperingen wilden een federatieve staatsvorm behouden met een gemeenschappelijk ministerie van buitenlandse zaken en oorlog. Nikolajefski en zijn aanhangers noemden zij landverraders, die het historisch gegroeide Rusland wilden liquideren.

Onverwacht afgezegd

Na het mislukken van zijn bespreking met Nikolajefski in New York besloot Kerenski naar Berlijn te vlagen om buiten de raad om met de nationale solidaristenbond een nauw politiek accoord te sluiten. Einde September werd hij hier verwacht, doch zijn komst werd plotseling en geheel onverwacht afgezegd. De reden hiervan is niet officieel bekend gemaakt, maar in Russische emigrantenkringen te Berlijn wordt gezegd dat de Amerikanen het met deze groeppvorming op te smalle basis niet eens waren. Zij eisen, dat de raad in zijn oude samenstelling gehandhaafd blijft en werkelijk alle politieke meningsverschillen ter zijde stelt. Is deze hiertoe niet bereid, dan kunnen de Amerikanen dit centrum geen enkele steun verlenen. En dat wil zeggen, dat het dan praktisch tot machteloosheid gedoemd is. De Russische emigranten zien wel in, dat het in hun eigen belang is lid van de raad te blijven, hoe gaarne zij ook zouden uittreden. En dit zal waarschijnlijk ook wel de reden zijn, die Kerenski zal dwingen met zijn groep opnieuw in de raad zitting te nemen.

63/1

6.664 - 08.16
01.153.4 09.27 - 09.23

OP KAART
ACD/ 40
DAT: 10.10.51
PAR: 42

No. 203

P.G.X. Hartogebroek

10 OCT 1951 6 October 1951.
ACD/ 120119

Schutblad is aanvullend

Bijgaand bericht in duplo betreffende "Nachkriegsflüchtlinge aus der Sowjet-Union" is afkomstig van de Bund der Verfolgten des Naziregimes.

Afd. no. D-5-Geheim.
Kab.

Doorgezonden aan de Binnenlandse Veiligheidsdienst, te 's-Gravenhage.

9 October 1951.

63.

markt sehr stark beeinflusste, bis sie ihren Anteil am Weltholzexport von 17,3 Millionen Festmeter im Jahre 1935 auf 8,4 Millionen Festmeter im Jahre 1939 senkte. Eine sowjetische Holzpreispolitik hat sich nach dem zweiten Weltkrieg im Mittelmeer geltend gemacht, wo es der UdSSR gelang, durch Kampfpreise jugoslawisches Holz vom ägyptischen Markt zu verdrängen. Die im laufenden Jahr erfolgten sowjetischen Holzverkäufe nach England sollen darin ihre Erklärung finden, daß die UdSSR über freie Sterlingguthaben verfügen wollte, um für die Sowjetunion industriell wichtige Rohstoffe im Bereich des Sterlingblockes einkaufen zu können.

M.

SOVJET UNIE.

In een artikel "Kerenski en de russische toekomst" wordt een overzicht gegeven van de organisaties van en de spanningen in de emigrantencomité's. (Der Bund, 7/9).

(Die Reise des in den Vereinigten Staaten lebenden, nunmehr siebzigjährigen Ministerpräsidenten der russischen provisorischen Regierung von 1917, Alexander Kerenskis, nach Europa und seine Teilnahme an einer Konferenz mehrerer Exilorganisationen in der Nähe von Stuttgart hat das Interesse der westlichen Welt für die russische Emigration, ihre verschiedenen politischen Richtungen, Kämpfe und Ziele wiedererweckt. Die Meldungen lauteten, dass es Kerenski gelungen sei, eine Einigung zwischen den russischen demokratischen Parteien zu erzielen und einen «Rat zur Befreiung des russischen Volkes» ins Leben zu rufen, der auch versuchen werde, von einer Propagandazentrale aus den Bolschewismus mit wirksameren Mitteln, als es bisher der Fall war, zu bekämpfen und die Menschen hinter dem «Eisernen Vorhang» über die Gesinnung des Westens gegenüber der Sowjetunion wahrheitsgemäss zu informieren. Von dem, was sich an politischen Auseinandersetzungen innerhalb der emigrierten russischen Demokratie seit geraumer Zeit abgespielt hat,

von dem Wesen der «geeinigten» Parteien und von der Rolle, die Kerenski spielt, hat man indes nur eine schwache und teilweise falsche Vorstellung empfangen müssen. Es dürfte daher angebracht sein, in knappen Zügen die Hintergründe aufzudecken, die für die richtige Bewertung der Stuttgarter Konferenz und auch für die Chancen, die sich vielleicht für die russische Demokratie in der Zukunft wieder bieten könnten, keine geringe Bedeutung besitzen.

Es gibt innerhalb der russischen Emigration die extremen Rechtsparteien, die Anhänger des ancien régime geblieben sind und von der Wiederaufrichtung der Monarchie ohne jede Konzession an die Idee der Demokratie träumen. Es gibt ferner die Verbände der Vertreter der kleineren Nationen des russischen Reiches, die eine völlige Loslösung der Ukraine, Weissrusslands, der kaukasischen Länder usw. vom Grossrussentum verfechten. Zwischen diesen beiden Flügeln stehen in der Mitte einige Organisationen, die sich mehr oder weniger aufrichtig zur Demokratie bekennen und von vornherein eine Verständigung sowohl mit den monarchistischen Restaurationspolitikern wie mit den fanatischen Separatisten für unmöglich halten. Aber diese Demokraten sind auch unter sich verfeindet gewesen, und daher haben sich ihre Führer schon seit geraumer Zeit darum bemüht, wenigstens die demokratischen Verbände und Parteien auf ein gemeinsames Programm zu verpflichten. Die wichtigsten Organisationen sind die Partei der Sozialdemokraten (Menschewiki), die von Kerenski mitbegründete «Liga zum Kampf um die Volksfreiheit», der «Verband für den Kampf um ein freies Russland», dem Melgunow vorsteht, der «Verband für den Kampf um die Befreiung der Völker Russlands» (russisch abgekürzt «SBONR»), dem hauptsächlich «linke Wlassowzy», d. h. Leute, die auf das «Prager Programm» des aus dem letzten Krieg bekannten Generals Wlassow schwören, angehören, und schliesslich der «Nationale Arbeitsverband» (abgekürzt «NTS»), dessen Mitglieder sich «Solidaristen» nennen.

Die «Wlassowzy» haben mehr oder weniger offen auch mit dem gemässigten Monarchismus Tuchfühlung zu nehmen gesucht. Die «Solidaristen» machen aus ihrer Sympathie für eine «Führerelite» und ein Korporationensystem à la Mussolini kein Hehl. Ihre demokratische Gesinnung war und ist namentlich den Sozialdemokraten verdächtig, und daher hat deren Partei es bis heute abgelehnt, an Verhandlungen teilzunehmen, die zu einer Arbeitsgemeinschaft zwischen diesen beiden «halbdemokratischen» Gruppen und der überzeugten, dem Ideal der Märzrevolution von 1917 anhängenden Demokratie führen sollten. Auch in der «Liga» Kerenskis waren die Bedenken gegen ein Zusammengehen namentlich mit den «Solidaristen» gross; angesehene Mitglieder traten aus ihr aus, und zuletzt hat ihr auch Kerenski selbst den Rücken gekehrt. Im Januar dieses Jahres gelang es aber trotzdem, auf einer im bayrischen Städtchen Füssen abgehaltenen Konferenz alle vier Organisationen unter einen Hut zu bringen. Schwierigkeiten für die Einigung bereitete vor allem die «nationale» Frage. Die «Solidaristen» sind entschiedene Anhänger der Idee eines russischen Einheitsstaates, während namentlich die «Liga» und die «Wlassowzy» einer weitgehenden Autonomie der einzelnen Länder in einem vom Sowjetregime befreiten Russland das Wort reden. Als man sich endlich auf die Formulierung geeinigt hatte, dass die russische Demokratie für die Zukunft «die Einheit der freien Familie der freien Völker Russlands» erstrebe, schien das Ziel erreicht zu sein. Da mischte sich der in Füssen anwesende Vertreter des «Amerikanischen Komitees für den Kampf um die Freiheit der Völker Russlands» ein und verlangte in ultimativer Form den Verzicht auf diese Parole. Die Konferenz flog auf. Das «Amerikanische Komitee» ist eine private Organisation amerikanischer Bürger, die aber in engem Kontakt mit dem Staatsdepartement in Washington arbeitet. Es ist bekannt, dass mindestens ein Teil der massgebenden Politiker in den Vereinigten Staaten der Auffassung zuneigt, dass der «russische Imperialismus», der heute kommunistisch verbrämt

MINISTÉRIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN
AFDELING ONDERZOEK EN DOCUMENTATIE

aufrete, nur dann Ruhe geben würde, wenn das russische Riesenreich in eine Reihe selbständiger Nationen aufgeteilt und damit seiner Stosskraft beraubt würde. Es sind diese amerikanischen Staatsmänner, an denen die energisierten Separatisten ihre Stütze finden. In Füssen machte sich der Vertreter des «Amerikanischen Komitees» zum Interpreten ihrer Zukunftspläne, und da die russische Emigration sich der Tatsache bewusst ist, dass ohne amerikanische Unterstützung nicht nur nicht die Befreiung Russlands, sondern nicht einmal eine grössere propagandistische Agitation gegen das Sowjetregime durchzuführen ist, musste sie auf offenen Widerstand verzichten.

Aber alle vier in Füssen anwesenden Gruppen und vor allem die «Separatisten» können

sich unmöglich auf ein politisches Programm verpflichten, das die «Zergliederung» Russlands zur heimlichen Zielsetzung hätte. Als es daher vor einigen Wochen hiess, dass Kerenski nach Europa kommen wolle, um die Einigung der demokratischen Parteien herbeizuführen und ein Propagandazentrum zu organisieren, musste sich nach der in Füssen gemachten Erfahrung die Frage aufdrängen: sind die «Solidaristen» in der «nationalen Frage» umgefallen, oder hat der Repräsentant des «Komitees» (Don Levine, der sich dann auch in Stuttgart einfand) seine Einwände gegen «die Einheit der freien Familie der freien Völker Russlands» zurückgezogen? Darum ging es, nicht um eine Einigung unter den Exildemokraten selbst, die schon in Füssen zustande gekommen war.

Man hat nun zwar von der Einsetzung eines «Rats», nichts aber darüber vernommen, ob auch die «Amerikaner» und die demokratischen Gruppen sich einigen konnten. Von unabhängigen und angesehenen russischen Demokraten wird die Rolle, die Kerenski in der ganzen Angelegenheit gespielt hat, eher abschätzig beurteilt. Sein Idealismus ist sicherlich echt, und sein Bestreben, die Kräfte der russischen Demokratie unter Zurückstellung der Parteidifferenzen auf ein gemeinsames Ziel zu konzentrieren, verdient Anerkennung. Aber er ist ein Mann, der noch immer wähnt, zur Erret-

tung Russlands berufen zu sein, seine unfruchtbare Pathetik hat ihm manchen Gesinnungsgenossen entfremdet, und mit einigem Unbehagen sieht man, wie er jetzt seinen amerikanischen Gönnern, die ihm die Bahn für die Erreichung seiner Ziele freimachen sollen, nach dem Munde redet. Ob er an der Konferenz bei Stuttgart, die er so theatralisch inszeniert hat, wirklich verstanden hat, ebenso das «Amerikanische Komitee» wie die «Solidaristen» für sein politisches Programm zu gewinnen, ob er nicht Gegensätze zu verwischen gesucht hat, die doch einmal wieder aufbrechen müssten, lässt sich noch nicht übersehen. Für die Gestaltung der russischen Zukunft ist jedenfalls, wie die Dinge liegen, von dieser Stuttgarter «Einigung» nicht allzuviel zu erwarten.

Bericht über die Gründung der Vereinigung der Flüchtlinge der Nachkriegszeit aus Sowjet-Russland.

Kürzlich fand in Hamburg die Gründung der vorbezeichneten Vereinigung statt. Ein Mitarbeiter des BVN erstattet über diese Konferenz einen Bericht, den ich nachstehend wiedergebe. Wenn der BVN die Aufmerksamkeit der zuständigen Stellen auf diese Vereinigung lenkt, so ausschliesslich deshalb, weil in ihr Persönlichkeiten wirken, die ihrer politischen Zielsetzung wegen der Förderung und Hilfe dringendst bedürfen.

gez.: Lütches.

Bericht:

Zu einer ersten Initiativ-Konferenz trafen sich am 16. Sept. 1951 die Repräsentanten von über 70 Nachkriegsflüchtlingen aus der Sowjet-Union, die in der Mehrzahl ehemals der Roten Armee oder der russischen Besatzungsmacht angehörten.

Die 27 Delegierten und 5 Gäste, darunter Dienstgrade vom einfachen Soldaten bis zum General, waren im Hamburger YMCA-Haus zusammengekommen, wo die Tagung unter der Leitung des ehemaligen russischen Oberstleutnant MIROSCHNIKOW, alias IVAN JERSCHOW (unter diesem Namen arbeitet er auch publizistisch), des ehemaligen Hauptmanns PAWLOWSKY und des ehemaligen majors DENISSOW, stattfand.

Auf der Tagung wurden unter anderem 2 Referate mit folgenden Titeln gehalten:

1. Die Aufgabe der Emigration im Lichte der internationalen Lage,
 2. Die Lage der Nachkriegsflüchtlinge in Westdeutschland.
- Es wurde bekanntgegeben, dass die Delegierten unter dem offiziellen Namen "Der Flüchtlingsrat" tagten, und erst später wurde der neue offizielle Titel der zu gründenden Organisation beschlossen.

In seinem grundsätzlichen Referat sprach PAWLOWSKY über die Entwicklung der sowjetischen Innen- und Aussenpolitik seit 1939. Er erklärte im einzelnen, dass es von jeher Stalins Ziel gewesen wäre, den Westen zu erobern. Zum Beispiel sei der Pakt mit Hitler ein Mittel dazu gewesen. Diese imperialistischen Ziele verfolge Stalin auch heute noch.

PAWLOWSKY ging dann auf die Stellung der Emigranten ein. Er betonte, dass für die Nachkriegsflüchtlinge aus der Sowjet-Union eine Zusammenarbeit mit den zaristischen Flüchtlingen - im Sinne der politischen Zielsetzung dieser Flüchtlinge - nicht in Frage komme. Er sagt wörtlich: "Wir kämpfen für eine wahrhafte Demokratie, eine bürgerliche Demokratie, wie man sie im Westen kennt. Wir haben für den Monarchismus oder Zarismus nichts übrig. Die Monarchie fiel durch eigene Schuld, ihre Lebensweise und Politik diskreditierte sie bei den Massen, die auch heute nichts von einer Restauration wissen wollen." Der Redner zog eine Parallele zwischen dem zaristischen Russland und der heutigen Situation. Er behauptete, dass nur die Staatsführung, und nicht das System gewechselt habe. Es wäre die Aufgabe der Nachkriegsemigranten, eine Restauration zu verhindern, wodurch man sich natürlich mit den Monarchisten verfeinde. Wenn er also von einem Zusammenschluss der russischen Emigration spräche, so verstehe er darunter alle die Kräfte, die eine wahrhafte Demokratie aufbauen wollen. Er sagte weiter: "Wir sind auf Seiten der westlichen Welt, wenn diese den Unterschied zwischen Volk und Regierung in der Sowjet-Union anerkennt". Er erwähnte, dass Pläne beständen, eine russische Exilregierung zu bilden.

In der Diskussion zu diesem Referat wurde von einer Reihe Delegierter darauf hingewiesen, dass sie weniger an politischen Fragen der Vergangenheit, als an aktuellen Fragen ihres Lebensstandards und ihrer Zukunft interessiert wären. Es wurde betont, dass die meisten Nachkriegsflüchtlinge gezwungen wären, unter falschem Namen und unter falscher Nationalität in Lagern zu leben, ohne Aussicht auf Auswanderung oder Arbeit. Ohne Zweifel würde der Prozentsatz der Flüchtlinge aus der Roten Armee grösser sein, wenn "drüben" nicht bekannt wäre, wie wenig geachtet und unter welchen schlechten Verhältnissen die Flüchtlinge hier leben müssten. Es wurde erwähnt, dass nach amtlichen Schätzungen

Schätzungen in Westdeutschland jetzt rund 70000 Nachkriegsflüchtlinge aus der Sowjet-Union leben. Die wenigsten davon seien jedoch bekannt, oder trauten sich, offiziell zu arbeiten. In einem zweiten Referat ging man auf die konkreten Fragen der Flüchtlinge ein. Es wurde beschlossen, sich an die AFL (American Federation of Labour) um politische und materielle Unterstützung zu wenden nach Möglichkeit Vorträge über die Situation in der Sowjet-Union in deutschen Fabriken vorzubereiten und zu halten; die soziale Frage der Flüchtlinge, Arbeitsmöglichkeiten und Auswanderung den zuständigen Stellen zu unterbreiten; und schliesslich erkannte man als wichtigste Aufgabe den Zusammenschluss sämtlicher russischen Nachkriegsflüchtlinge in Westdeutschland und West-Europa zu einer Organisation vorzubereiten.

Wege dazu sollen sein:

- a. neu zu bildende Zellen in einzelnen Städten,
- b. eine gesamt-westdeutsche Konferenz.

In die Leitung der während der Konferenz gegründeten "Vereinigung der Flüchtlinge der Nachkriegszeit aus Sowjet-Russland" wurden gewählt:

OK PAWLOWSKY, Peter (Hauptmann)
OK GRIORIEW, Wassilij (Feldwebel)
DENISSOW, Wassilij (Major)
JERSCHOW, Iwan (Oberstleutnant)
OK JERMAKOW, Victor (Hauptmann).

Die Delegierten nahmen einstimmig die beiliegende Resolution an. Es gab in der Diskussion insbesondere in den Pausen, eine Auseinandersetzung über die Frage der Nationen und Nationalitäten in der Sowjet-Union. Diese Frage wurde hauptsächlich von Professor KOSARENKO-KOSAREWITSCH behandelt. Das Ergebnis war, dass in der vorgelegten Resolution das Wort " Volk " jedesmal in " Völker " umgewandelt werden musste. Aber auch so war Professor KOSARENKO-KOSAREWITSCH nicht mit der Einstellung der Konferenzleitung zur nationalen Frage und insbesondere zur ukrainischen Frage einverstanden.

Zwar wurde von den Konferenzleitern ausdrücklich erklärt, dass sie sich auf keine politische Basis begeben würden, doch sympathisierten sie mit dem Sozialismus westlicher Prägung. Verbindungen mit KERENSKY, der kürzlich Deutschland bereiste, lehnten die Tagungsteilnehmer ab. Aus Unterhaltungen mit Delegierten, besonders mit den jüngeren, ergab sich, dass diese Rote Armee oder Sowjet-Union verlassen haben, weil sie von der Nachkriegsentwicklung dort enttäuscht waren. Es war dieses weniger eine politische Frage oder eine bestimmte politische Konzeption für die sie kämpfen wollen, als die wirtschaftliche Situation, die ihnen untragbar erschien. Sie betonen, dass sie während des Krieges gern alle Unbill auf sich genommen hätten, dabei aber auf Stalin's Versprechen vertrauten, nach dem Kriege das Lebensniveau zu erhöhen. Allgemein war man der Ansicht, dass sich die Deutschen in Russland so schlecht benommen haben, dass sie keinerlei Sympathien mehr haben. Sollten die Alliierten heute in irgendeiner Form an der Befreiung der sowjetischen Völker vom Stalin-Joch mitarbeiten wollen, so müssten sie aus den deutschen Fehlern lernen und dem russischen Volk selbst Regierungsform und Lebensformen ohne Intervention überlassen.

I Anlage ,

DEKLARATION

Wir, parteilose politische Flüchtlinge aus der sowjet-Union der Nachkriegszeit haben uns in einer ersten Initiativ-Konferenz in Hamburg versammelt und erklären folgendes:

Die sowjetische Regierung setzt die Vorbereitung einer grossen Offensive auf die ihrrer Macht nicht unterworfenen Völker der Welt fort; in Verfolgung dieses Zieles militarisiert sie das ganze Land, durch Terror versucht sie die Unterwürfigkeit und den Gehorsam des unzufriedenen Volkes zu erzwingen. Das sowjetische Land ist zu einer Basis integraler Aggression geworden, und ihre Kräfte und Reserven werden in dem koreanisch-chinesischen Kommunistischen Abenteuer im Fernen Osten, in der Ansammlung von Land- und Luftstreitkräften in den europäischen Satellitländern, in Ostdeutschland und Osterreich, an den Grenzen von Iran und der Türkei verausgabt. Im Land herrscht Gesetzlosigkeit und polizeilicher Terror, und die Völker sind zu rechtlosen Sklaven herabgewürdigt.

Wir erklären, dass die sowjetischen Völker keinen Antagonismus gegenüber den Völkern des Westens kennen, und dass die sowjetische Regierung mit ihrem Versuch, dem Volk einen Hass gegen andere Völker und Länder, besonders gegen Amerika einzupflanzen, keinen Erfolg hat. Die sowjetische Völker hegen Amerika gegenüber auch weiterhin die freundschaftlichsten Gefühle und das Bewusstsein dessen ist einer der wichtigsten Faktoren mit, der die Kriegsaggressivität der Satlinschen Regierung zügelt. Falls die diplomatische und die Kriegsoffensive des sowjetischen Kommunismus zu einer neuen Katastrophe führen sollten, werden die Völker Russlands mit Seele und Verstand nicht auf Seiten dieser Regierung sein.

Wir unterstreichen die heissesten Sympathien unseres Volkes gegenüber den Völkern der nicht-sowjetischen Welt, sind aber verpflichtet, auf folgendes hinzuweisen. Unser Volk ist sich wohl der ganzen Härte seiner materiellen und moralischen Rechtlosigkeit bewusst, wird aber auf keinen Fall irgendeine, von aussen auferzwungene Rechtlosigkeit dulden. Eine völlige Nichteinmischung in die Angelegenheiten unseres Landes, die Anerkennung seiner territorialen Integrität und der politischen Unabhängigkeit - sei es im Frieden oder im Krieg - ist eine Voraussetzung für ein aufrichtiges und sachliches Bündnis mit den Völkern, des Westens. Unter Ablehnung nicht nur des kommunistischen Systems, aber auch aller Formen der staatlichen politischen und wirtschaftlichen Restauration wird sich unser Volk nie mit einer völligen oder teilweisen Wiederherstellung der vorrevolutionären Zustände unter einem Druck von aussen einverstanden erklären.

Wir konstatieren, dass der Westen in diesen Fragen noch nicht klar genug sieht, und dass die sowjetische Propaganda diesen Umstand geschickt ausnutzt. Hinzu kommen die in der Armee weitverbreiteten Nachrichten über die oft unbefriedigende Behandlung der neuesten sowjetischen Flüchtlinge im Westen und über ihre schweren Lebensbedingungen. Das zahlreiche öffentliche Auftreten gegen alles "Russische" erleichtert die rassistische Diskrimination in einigen Ländern des Westens und auf Unterdrückung einiger kolonialer Völker hinweist.

Wir sind nicht Alleinstehende, auf unserer Seite ist das Verständnis und die Teilnahme unseres Volkes. Wir sind seine wahrhaftigen Gesandten, wir sind nicht "Verräter", sondern wirklich ergebene Patrioten. Bereit zum schweren Kampf mit einer grausamen Macht für die Freiheit unseres Volkes, strecken wir die Hand den anderen Völkern aus und rufen sie zur gemeinsamen Sache auf, zur Sache der Freiheit, des Friedens und des Fortschritts

HET GROTE MENINGSVERSCHIL BIJ DE ANTI-SOVJET ORGANISATIES

FOTO
No. 5107

Doss. no.

Cat. *Lini*

Datum *14-9-51*

voorgen in OD 1961

*Russ. emigrantenbew.
Groepen in G.*

CWT 5/11/51

Het kranten- en radionieuws van West-Europa heeft zich de laatste dagen verschillende malen bezig gehouden met de stichting van een zg. „Bevrijdingsraad der Russische Volkeren” (SONR), onder leiding van de voormalige Russische Premier Alexander Kerensky besloten op een conferentie met vertegenwoordigers der 5 belangrijkste Russische emigrantengroepen, welk congres op 20 Augustus jl. te Stuttgart begon.

Dat iedere vorm van verzwakking van het Sovjet-blok en de Kominformstaten welkom is, vooral in deze dagen van grote internationale spanningen, door het Kremlin veroorzaakt, hoeft weinig betoog. Tot deze conclusie zijn klaarblijkelijk bepaalde, „niet officiële” Amerikaanse kringen gekomen, die enkele miljoenen dollars ter beschikking gesteld hebben, ter financiering van dit anti-Sovjetverzet.

Dank zij deze financiële steun is het oud-minister-president Kerensky, die na zijn nederlaag bij Lenin vrijwel 30 jaren in politieke passiviteit leefde, gelukt om een aantal elkaar vijandige rivalen der emigratie in Stuttgart bijeen te brengen. Dank zij dezelfde miljoenen dollars is het mogelijk, dat deze in 1951 tot stand gekomen verzets-organisatie groot-scheepse moderne propagandamiddelen ter beschikking krijgt — denken wij slechts aan de machtigste radiozenders — om „de Russische volkeren te bevrijden”.....

Bevrijden van wat?

Dit is een gezichtspunt, door de Amerikaanse helpers verwaarloosd. Want voor iedere kenner van Oost-Europa en Sovjet-Azië is het duidelijk, dat de door het bolsjewisme onderdrukte volkeren niet alleen naar bevrijding van Stalin verlangen, maar even krachtig naar bevrijding van het Russische Imperialisme. Van datzelfde heerserdom, dat naar het woord van minister Acheson in een tijdspanne van 5 jaren van het vorstendom Moehon een kolossaal imperium wist te maken, waarvan de grenzen nog steeds worden uitgebreid. „De scheppers der Russische politiek immers,” aldus Acheson, „of zij Tsaristen dan wel communisten waren, hebben altijd gewerkt op de lange toekomst, en in begrippen gedacht van hele generaties of ten minste decennia”.

Evenals alle Russische politici voert ook Kerensky op eigen houtje een Imperialistische oorlog. Het is deze Kerensky, waarvan het geveugelde woord bestaat: „Liever één Groot-Rusland onder de meest brute dictator, dan verdeling van ons Rijk in nationale staten met eigen democratische vrijheden”.

Het is dan ook geen wonder, dat

zijn Bevrijdingsraad niet alleen geen steun van de Ukrainse en andere verzetsbewegingen achter het ijeren gordijn — die met hun acties heel wat vroeger dan 1951 begonnen — ondervindt, maar scherpe protesten uitlokt. Enkele dagen na de samenkomst van Stuttgart heeft de overkoepelingsorganisatie ABN (Antibolshevik-Bloc of Nations), waarin vertegenwoordigers van het militante anti-Russische verzet zetelen die sedert 1943 actief Nazi's en Stalinisten bestreden hebben, een proclamatie uitgegeven, gedatkend 24 Augustus 1951 te München. Aan deze mededeling worden de volgende interessante punten ontleend:

— 1) Het centrale comité van het ABN neemt ten aanzien van de stichting ener z.g. „Bevrijdingsraad der Russische Volkeren” stelling met de verklaring, dat in het gebied van de USSR geen „Russische volkeren” bestaan. Er is daar slechts één Russisch volk binnen diens ethnografische grenzen, en daarnaast niet-Russische volkeren zoals Esten, Letten, Lithauers, Ukraners, Witruthenen, Turkestaners, Kozakken, Georgiërs, Armeniërs, Idel-Uralbewoners, Siberiërs, Noordkaukasiërs e. a. Zij leeren niet op Russisch maar ieder op eigen ethnografisch grondgebied. Zij zijn door de „gevelpolitiek van het Russisch imperialisme onder Russisch juk gebracht. Zij vechten ook thans nog voor hun vrijheid en onafhankelijkheid tegen dat imperialisme in de gedaante van het bolsjewisme.

— 2) De betiteling „Russische volkeren” is een kenmerk van het oude imperialisme, en betekent een kwetsing van de gevoelens der niet-Russische volkeren. Zij dient om het Westen berust te misleiden, en draagt er toe bij om de „bouwconstructie van de Sovjet-staat in stand te houden.

— 3) De poging der Russische emigranten om uit naam van de andere volkeren te spreken is misbruik van de rechten dezer niet-Russen, die sedert lange tijd over eigen nationale bevrijdingsraden beschikken. Waar het op aan komt is niet, de „bevrijding van de Russische volkeren” te stimuleren, die als zodanig niet bestaan, maar deze volkeren van hun Russische overheersers te bevrijden, en alle pogingen de kop in te drukken om weer een nieuwe Russische volkerengevangenis overeind te helpen, of deze totalitair, republikeins of Tsaristisch worden zal.

Doss. no.	
Cat.	<i>Nieuwe R'daarse Courant</i>
Datum	<i>23-8-51</i>

— Onenigheid onder Russische emigrantenorganisaties. Verscheidene organisaties van Russische uitgewekenen in West-Duitsland hebben geprotesteerd tegen de recente oprichting van de „raad voor de bevrijding der Russische volken” te Stuttgart, waartoe Kerenski, de eerste premier der Russische republiek in 1917, die, met zijn bewind, door de bolsjewisten werd weggevaagd, de stoot heeft gegeven. Leden der genoemde organisaties verwijten Kerenski zijn slappe houding tijdens de z.g. October-revolutie. (Reuter).

CVV B

ken CVV I 6/9.51

*no 00.
Russ. emigranten
groepenbeweging
CVV I 6/9.51/9c*

Open EVV I 3/9.51/2
~~EVV~~
B

Doss no ~~411~~ 1061
Cat Telegraaf
Datum 23-8-51

411

^{EVV} Kerensky weer in ^K de politiek

MÜNCHEN, 22 Aug. — Alexander Kerensky, de eerste premier van de Russische republiek in 1917, zal ook naar Engeland en Frankrijk gaan om daar de Russische emigrantenorganisaties te verenigen „in de gemeenschappelijke strijd tegen het bolsjewisme”. Hij deelde dit vandaag mede, nadat de kloof tussen de emigrantengroepen in West-Duitsland eerder wijder dan nauwer scheen te zijn geworden sedert zijn besprekingen in Stuttgart.

Deze foto werd genomen bij de openingsvergadering van de conferentie, waarop Alexander Kerensky (links) de „Raad voor de Bevrijding van het Russische Volk” stichtte.

Rechts op de foto zit prof. Sergej Melgousoff van de „Unie voor de strijd voor vrijheid van Rusland” een der groepen, die thans met andere emigrantenorganisaties is samengesmolten.

WB 113
~~BVE~~
BVE 6/9.57

Na de val van het tsaristisch bewind (een jaar voor het einde van de Eerste Wereldoorlog) kwam de mensjewiek Kerenski korte tijd aan de macht in Rusland. Kerenski week naar het buitenland toen de bolsjewiki (Lenin, Trotski, e.d.) kwamen opzetten. In de thans te Stuttgart gestichte Russische emigré's-beweging die de regering van Stalin c.s. uit het Kremlin wil verdrijven en waarin 5 anti-

communistiche bewegingen samengaan in een Bevrijdingsraad voor de Russische Volkereen, vervult dezelfde Kerenski nu 34 jaar weer een voornamenrol. Van links naar rechts, zittend: Alexander Kerenski; achter hem, staande: Michaël Solovjef; rechts zit Sergei Melgounof, de drie kopstukken van de nieuwe beweging, die in alle stilte gesticht is.

Mejer in
DD. 1169

DD
1169

DD

Doss. no. *DD 1961*
 cat. *Konings Daghll.*
 Datum *25-8-51*

LEIDERS VAN 5 RUSSISCHE EMIGRANTEN-
GROEPEN HIELDEN GEHEIME BESPREKINGEN
TE MUENCHEN

KERENSKI WIL FRONT TEGEN
STALIN OPRICHTEN

Russische vluchtelingenleiders hebben Vrijdag op een onbekende plek bij Muenchen beraadslaagd over de oprichting van een centrum voor anti-Sovjetoperaties. Tevoren hadden zij uitgebreide maatregelen genomen om te voorkomen dat hun vergaderplaats bekend zou worden aan Russische agenten.

Vrijdagmorgen vroeg reeds verlieten zij hun hotels in Muenchen. Tot de deelnemers aan de conferentie behoorde de 70-jarige voormalige Russische minister-president Alexander Kerenski. De en in kwestie vertegenwoordigen vijf der belangrijkste Russische emigrantengroepen in Europa en zijn te Muenchen in de afgelopen week gearriveerd. Sedert hun aankomst hebben zij elk contact met de pers vermeden en slechts willen loslaten dat een verklaring zal worden gepubliceerd, wanneer de besprekingen « met sukses » beëindigd worden.

SAMENWERKING

Uit Russische emigratiebronnen wordt vernomen dat de gedelegeerden het eerst eens moeten worden over de doelstellingen van de anti-Sovjetorganisatie, waarin de vijf groepen zullen samenwerken. Er bestaan namelijk aanzienlijke onderlinge politieke verschillen tussen de groepen, wier overtuiging varieert van socialisme en Tsarisme. De groepen van uiterst links en rechts werden echter niet tot de beraadslagingen uitgenodigd.

ANTI-STALIN CENTRUM

Indien de gedelegeerden erin slagen het eens te worden over een anti-Sovjetprogram, zullen, volgens de woordvoerders uit emigrantenkringen, plannen worden ontworpen voor een anti-Stalin centrum, dat financiële hulp zal krijgen van het Amerikaanse comité voor de bevrijding van de Volken van Rusland, dat onder leiding staat van de auteur Eugène Lyons. Het zal de beschikking krijgen over een krachtig radiostation voor de uitzending van programma's in de Rus-

KERENSKI

sische taal voor de Sovjetunie. Op deze wijze hoopt men op de beste en modernste wijze het Stalinisme te bestrijden. Men wees er op dat het te vormen centrum zich niet zal bezighouden met ondergrondse activiteit doch uitsluitend met tegen-propaganda. De verwachting was, dat de beraadslagingen in totaal twee à drie dagen zouden duren. (U.P.)

Dass no 196
Cat Gaz. v. Antw.
Datum 18-8-57

OP
1961

f43
HC
CVV
15/4
Kew
20/9
20/8

14

110026 08.16 08.12
 09.28 - 5.3 09.28 - 5.3
 18 JULI 1951
 ACD 113998

RAPPORT :
 Van : KA-RA
 Aan : HC
 No. : A/1252
 ONDERWERP : Russische Emigranten groepen en leiders.

OP KAART
 ACD 22
 DA: 12.10.51
 PAR: 2

18-7-51.

Schutflod is samenged
AS

1.N.a.v. de laatste alinea van Uw rapport 110026 d.d. 6 Juni 1951 deelt Clipper ons het volgende mede:

a. de meeste Russische emigranten groepen genoemd in ons A/1146 (Zie 110026) bestaan uit vroegere Czaristische emigré's van de 1917 revolutie. Sommige tellen echter ook enkele personen onder haar leden, die behoord hebben tot de anti-bolsjewieken van de revolutie 1920 of die ex-Russische soldaten zijn, die geweigerd hebben na afloop van de 2de Wereldoorlog naar Rusland terug te keren.

b. de voornaamste leiders van deze anti-Sowjet groepen zijn :

Pg 20 124

- X* a) General Aleksei P. ARKHANGELSKI, General Russian Military Union (ROVS), laatst bekende adres Brussel;
- X* b) Colonel B.M. JORDAN (ROVS), laatst bekende adres Amerikaanse Zone van Duitsland;
- X* c) Colonel P.V. DANILCHENKO, Cadets' Union, laatst bekende adres Amerikaanse Zone van Duitsland;
- X* d) General Count CRABBE, Kazak Union, laatst bekende adres Amerikaanse Zone van Duitsland;
- X* e) General G.D. IVITSKI, officer in the former Imperial Russian Army and Fleet Corps, laatst bekende adres Duitsland;
- X* f) Major General CHEREPOV, Russian War Invalids, laatst bekende adres München;
- X* g) Major General TRUSSEV, Russian War Invalids, laatst bekende adres München;
- X* h) General A. TURKAL, Union of St. Andrew's Flag (SAF), laatst bekende adres Salzburg;
- X* i) General P.V. GLASENAPP (SAF), laatst bekende adres Amerikaanse Zone van Duitsland;
- X* j) General A.A. von LAMPE (ROVS), laatst bekende adres Parijs;
- X* k) Professor Sergei MELGUNOV, Union of Struggle for Freedom of Russia, laatst bekende adres Parijs;
- X* l) A. KARLASHOV, Union of Struggle for Freedom of Russia, laatst bekende adres Parijs;
- X* m) Veldemar ZEELER, Union des Ecrivains et Journalistes, laatst bekende adres Parijs;
- X* n) N.S. DOLGOPOLOV, Union des Villes et des Campagnes, laatst bekende adres Parijs.

2. Mocht ons omtrent één of meer der hierboven sub l b genoemde personen iets bekend zijn of worden, dan houdt Clipper zich voor mededeling daarvan aanbevolen.

1x
NOTA
VAN: KA-R.A.

UITGEBOKT

113998

Op 6-7-51 werd aan CLIPPER brief CAH/51/570(110026) geschreven,
waarbij hem de inhoud van rapport 110026 dd. 6-6-51 van HC
(CVV/I) aan KA-R.A. werd medegedeeld.

24-7-51, H

Aan: KA/RA
Van: H.C. (OVV/I)
Nr.: 110026
Bijl.: een "Rodina"

UITGEBOKT

Betr.: Russische emigrantengroepen en leiders.

In antwoord op Uw rapport van 24-5-'51 Nr. A/1146 betreffende de Russische emigrantengroepen en hun leiders moge ik U verzoeken aan Clipper te willen berichten dat de door hem opgegeven emigrantengroeperingen voorzover dezerzijds bekend in Nederland niet voorkomen.

Omtrent de Russische emigranten verenigingen kan het volgende worden opgemerkt:

Tot 1949 was er praktisch geen sprake van een bundeling van de in Nederland verblijvende Russische emigranten. Wel bestond er soms plaatselijk contact tussen de Russische emigranten; zo was er o.a. de Dordrecht wel een zgn. Russisch comité, bestaande uit de volgende personen:

R.J. BRUINSE, ambtenaar G.E.B. Bankastraat 33,
Dr. P.J. KOOPMAN, Directeur Gen. Geneeskundige Dienst
te Dordrecht,

Dr. Hugo van DALLEN, Ned. Herv. Predikant te Dordrecht,
Dr. HENDRIX, Rector van het Gymnasium te Dordrecht,
Mrs H. de BRUYN, leraar aan de M.T.S., tevens beëdigd
translateur in de Russische taal, wonende te Dordrecht,

dat zich bezig hield met de behartiging van de stoffelijke belangen van de 14 te Dordrecht wonende Russische meisjes, al of niet in Duitsland met een Nederlander gehuwd, maar van een verenigingsleven kon niet worden gesproken.

De Oekraïense Vereniging. (Oekraïense zelfstandigheidsbeweging.)

In 1949 kwamen de eerste berichten binnen over het toenadering zoeken tussen de Russen onderling om de onderlinge band te verstevigen en om hun culturele en sociale belangen te behartigen.

De vereniging komt het sterkst naar voren onder de hier te lande verblijvende Oekraïners.

Als redenen voor dit ontstaan van het verenigingsleven zouden kunnen worden opgegeven:

- a. het navolgen van de Russische emigranten in het buitenland,
- b. het vormen van een front tegen de druk van de Russische propaganda,
- c. het streven om hun belangen gemeenschappelijk te behartigen.

In de Russische emigrantenverenigingen komt steeds weer naar voren, dat er een grote controverse bestaat tussen de Oekraïners en de overige Russische emigranten.

De Oekraïners in de emigratie zijn anti-Sovjet, maar tevens Anti-Russisch, d.w.z. anti Groot-Rusland. Deze Oekraïners willen namelijk een zelfstandige staat en tegenover de overige Russische emigranten nemen zij daarom een enigszins vijandige houding aan. Hun gedachte van een zelfstandige staat wordt gepropageerd in het

-2-

te Parys uitgegeven blad "Oekrainets" (De Oekrainer).

De voornaamste voorvechter in Nederland en tot de oprichting van een Oekraïense Vereniging te komen, was de Oekrainer Michael BOROWSKY, geboren te Klewan op 11.1.'09, wonende Minervalaan 36 III te Amsterdam.

BOROWSKY heeft hiertoe contact opgenomen met deze emigranten, verspreid over het gehele land, waarna men begin 1949 tot de officiële oprichting van deze vereniging kwam. Het aantal leden bedroeg bij de oprichting 2 à 300 personen.

In deze vereniging wordt getracht het nationaal besef van de Oekrainers levend te houden en elkaar onderling tot steun te zijn. Zij is toegankelijk voor iedere Oekrainer, ongeacht zijn geloof, doch uitgezonderd de communistisch georiënteerde Oekrainers. Onderling heerst er in de vereniging onenigheid en rivaliteit ten aanzien van de opvattingen over nationalisme en de plaats van een onafhankelijk Oekraïne in Rusland.

Het bestuur werd op deze oprichtingsvergadering als volgt samengesteld:

Voorzitter: Dr. Bohdan LIPSKY, geboren te Iwiv-Gal op 9-4-'03, doctor in de theologie aan het Oekraïense Seminarie te Calemborg.

Vice-voorzitster: Mevr. Lydie STRYPIŃSKA, geboren te Kremeneiz op 14.2.'94, weduwe van V. SADOWSKA, zonder beroep, wonende te Amsterdam, Rooseveltlaan 266 huis.

Secretaris: Michael BOROWSKY, geboren te Klewan op 11.1.09, theologisch student, wonende te Amsterdam, Minervalaan 36 III.

Penningmeester: O. KUSHPETA, student aan de Katholieke Economische Hogeschool te Tilburg, wonende te Tilburg, Boomstraat 75.

Assessor: Mevr. SCHARPŃSKAJA, beroep onbekend, wonende 's-Gravenlandseweg 66 te Bussum, p/a Mej. Glinge Doorenbos.

De Oekrainers te Amsterdam zijn het meest actief. Zij komen eens per maand bijeen in een zaaltje van het café "t Hof van Holland" aan het Rembrandtplein te Amsterdam. Er worden dan lezingen gehouden en voordrachten, en er wordt gedanst.

Door de vereniging werd ook een maandergaan uitgegeven, genaamd "De Zwerver", doch dit blad is vermoedelijk om financiële redenen sedert begin 1950 niet meer verschenen.

In de vereniging te Amsterdam treedt nog op de voorgrond: Maria KRZYSZCZAK, geboren te Djakovitschji op 29.7.'90, echtgenote van Gerardus Johannes BESKERS, geboren te Winterswijk op 13.3.'86, zonder beroep, wonende te Amsterdam, Overtoom 336 III. Zij woonde vóór de oorlog reeds in Nederland en was gedurende de oorlog tamelijk portuits.

Het doel van de vereniging is drieledig:

- a. het onderhouden van onderling contact,
- b. het nastreven van culturele belangen,
- c. het behartigen van de sociale belangen der leden (hier- van komt in de praktijk niets terecht).

In het raam van de activiteit van de Oekraïense beweging wordt er van Rooms Katholieke zijde éénmaal in de vier weken in een schoollokaal aan het Cornelis Troost-

plein te Amsterdam een Heilige Mis gelezen volgens de ritus van de H. Johannes Chrysostemus (Oosterse ritus). Na afloop is er dan nog een gezellig samenzijn.

De Oekraïense Vereniging in Nederland staat in contact met soortgelijke verenigingen in het buitenland en dit contact wordt naar alle waarschijnlijkheid onderhouden door H. BOROWSKI.

De Oekraïense Vereniging onderhoudt ook nauwe verbanden met het A.B.W. (Anti-Bolsjewistisch Blok der Naties). Een onderdeel hiervan is de U.P.A. (Ukrainse Partisanen Armee). De penningmeester van de Oekraïense Vereniging is een van de correspondenten voor Nederland van het blad "La voix de l'Ukraine", hetwelk o.a. in België wordt uitgegeven door de "Service d'Information Ukrainienne".

Onafhankelijke Russisch Orthodoxe Gemeente

Op 15.2.1948 is te 's-Gravenhage opgericht de Onafhankelijke Russisch Orthodoxe Gemeente. Deze Gemeente is een onderdeel van de groep der in verschillende landen reeds bestaande Onafhankelijke Russisch Orthodoxe Gemeenten, en die onder leiding staat van de jurisdictie van de Synode van München.

De kerkdiensten van deze groep van Russische emigranten (± 40) worden gehouden in een particuliere woning, Oude Molstraat 57 te 's-Gravenhage. Als Archimandriet treedt op Mstislav VOLKONSEWITJ, geboren te Wilna (P.) op 12.11.'06, wonende Meloenstraat 29 te 's-Gravenhage. Op 21.4.'49 heeft hij zich in 's-Gravenhage gevestigd.

Deze groepering is sterk anti-communistisch geïntereerd.

De oprichters in Nederland van deze gemeente zijn:

Vladimir SATSOV, geboren 25.12.'95, beroep onbekend, wonende te Rijswijk, Huis ten Hoornkade 23. *16.11.1948 in functie van*

Eugen S. DIMITROV, beroep onbekend, wonende te Amsterdam, voorlezer van de kerk.

P.A. ROMANOV, wonende te 's-Gravenhage, Trompsstraat 104, van beroep behanger-stoffeeder/journalist. Lid van het kerkbestuur.

N.G. BUBIN, beroep onbekend, wonende te Amsterdam. Lid van het kerkbestuur.

Lydia van UDEN, zonder beroep, wonende te 's-Gravenhage, lid van het kerkbestuur.

Irena ROLLAN, Poolse, geboren 21.9.'25, beroep onbekend, wonende te 's-Gravenhage, Willem de Zwijgerlaan 65, lid van het kerkbestuur.

Vassili Iwanowitsch NADTOESJY, geboren te Tsjerkasky op 11 april 1885, zonder beroep, wonende te 's-Gravenhage, Klepperstraat 285, bestor van de Onafh. Russ. Orth. Gen.

Krasnaja Zwesda.

In het begin van 1949 werden de eerste berichten ontvangen, welke wezen op het bestaan van een Russische dansgroep te Amsterdam.

Bij onderzoek bleek, dat deze groep bestond uit vrouwen en meisjes van Russische origine en voor het merendeel gehuwd met Nederlanders.

Deze groep, genaamd "Krasnaja Zwesda" (De Rode Ster),

treedt vrij regelmatig op tijdens feesten en bijeenkomsten, georganiseerd door de vereniging "Nederland-U.S.S.R.", het blad "Rodina", de GPN of haar nevenorganisaties.

In het begin beperkte het optreden van deze groep zich hoofdzakelijk tot Amsterdam en omgeving, maar haar activiteit is aanzienlijk toegenomen en ook in andere plaatsen in Nederland, zoals Utrecht, 's-Gravenhage en Rotterdam, verleent zij momenteel haar medewerking aan feestavonden en bijeenkomsten.

De laatste berichten wijzen er op, dat zij haar werkterrein zelfs over onze grenzen heeft uitgebreid en in October-November 1950 en Februari 1951 maakte de Krasnaja Zwesda een tocht naar België en treedt zij op in Brussel en in Antwerpen.

In Brussel hebben de leden van deze dansgroep, met name Van OOTEGEM, MEWE en SMIT, met hun respectievelijke echtgenoten contact gehad met het hoofd van de Russische Repatriëringsmissie aldaar en zouden zelfs in het gebouw van de Russische Ambassade hebben geslapen in de nacht van 14 op 15 October.

Thans is er zelfs sprake van, dat de Krasnaja Zwesda een tocht naar Parijs en Praag wil maken.

Door een aantal leden van de dansgroep wordt ook contact onderhouden met A. ORLOV en N. L. SEMEDEV van de Russische Ambassade te 's-Gravenhage.

De groep bestaat uit een klein aantal werkende leden, ongeveer 9 tot 12 personen, die verschillende Russische zang- en dansnummers brengen.

De voornaamste hiervan zijn:

- Maria HOMENKO, geboren 10.1.'26, echtgenote van Berend MEWE, geboren 18.10.'19 te Amsterdam, wonende Blankenburgstraat 2/I te Amsterdam.
- Katerina BORISENKO, geboren 22.10.'26, echtgenote van Bob van OOTEGEM, geboren 3.2.'22 te Amsterdam, van beroep kantoorbediende, wonende Amstel-dijk nr. 130 III of Gulden Winckelstraat 3 te Amsterdam.
- Antonina ROMANJUK, geboren 24.4.'23, echtgenote van Gijsbertus SMIT, geboren 29.10.'24 te Amsterdam, beroep onbekend, wonende Cabralstraat 4 huis, of Jacob van Lennepkade 154 I te Amsterdam.
- Alexandra Iwanowa WOLKOWA, geboren 28.4.'22, echtgenote van Bertus van COLLE, geboren te Amsterdam op 20.1.'24, metaalbewerker van beroep, wonende IJselstraat 45 III te Amsterdam.
- Anna SACHAROW, geboren 19.9.'21, echtgenote van Willem Andries van BLERKOP, geboren te Amsterdam, 17.11.'18, beroep onbekend, wonende te Amsterdam, Alandgracht 82.
- Marcelle VIECH, geboren 5.6.'30 te Moskou, studente, ongehuwd, wonende te Amsterdam, Plantage Parklaan 11/II.
- Nera GRESS, geboren 6.1.'24, studente, echtgenote van Dirk Jan KOK, geboren te Amsterdam, 17.2.'21, van beroep fietsknecht, wonende Kuipersstraat Nr. 3/II te Amsterdam.
- Helena SUBKOWA, geboren 14.2.'20, echtgenote van Hermannus W. MUSTENHOFF, geboren te Amsterdam, 4.9.'23, van beroep bankwerker, wonende te Amsterdam, 3de Wittenburgerdwaarsstraat 30 huis.
- Nadeschka ANUCHTSCHENKO, geboren 28.5.'26, echtgenote van

Josef van KERSHAVER, geboren te Amsterdam op 16.8.'24, beroep onbekend, wonende Conradstraat 58 II te Amsterdam.

Jewdokia SEITSCHENKOWA, geboren 12.7.'24, echtgenote van Dirk MEIER, geboren 10.5.'23, van beroep broodbakker, wonende te Haarlem, Westergracht 49 rd.

De mannen van bovengenoemde vrouwen behoren vrijwel alle tot de C.P.N. en A.N.J.V.-kringen.

Rondom de werkende leden is een min of meer vaste kern (+ 40 personen), zoals echtgenoten en vrienden, die allen uit de kringen komen van de C.P.N., A.N.J.V. en N.U. De dansgroep is aangesloten bij de vereniging Nederland - U.S.S.R.

Aan de dansgroep is nog een naaikransje verbonden. Het secretariaat berust bij Berend MEWE, gehuwd met Maria HORENKO, wonende Blankenstraat 2/I te Amsterdam.

"Rodina".

Uit dezelfde kringen als bovengenoemde dansgroep is het maandblad "Rodina" (Vaderland) afkomstig.

Het verschijnt maandelijks te Amsterdam in de Russische taal sinds April 1950. De oplage is niet groot en men hoopt eind 1950 300 abonneés te hebben.

Blijkens de aankondiging in de eerste nummers wil het blad een band doen ontstaan tussen hier te lande wonende Russen, Oekrainers en Wit-Russen. De geest van het blad is typisch Russisch, het idealiseert het tegenwoordige Rusland op sentimentele wijze. Het blad heeft een politieke strekking, doordat het bepaalde toestanden in de Sovjet Unie in een zeer gunstig daglicht stelt, waarbij dan tevens soortgelijke toestanden in West-Europa zo somber mogelijk worden afgeschilderd. Ook voor communistische vredesacties wordt propaganda gemaakt. Het blad organiseert cursussen in de Nederlandse taal en geeft zang-, knip- en naallessen.

De uitgave van "Rodina" staat onder leiding van Marcelle VISCH en Nadeschka ASUCHTSCHENKO, beiden hiervoor reeds genoemd, terwijl het redactie-adres is gevestigd: Gulden Winckelstraat 8/II te Amsterdam, ten huize van Bob van COTEGEM.

Swoji Sili.

In Rotterdam werden eveneens in begin 1949 pogingen aangewend om tot de oprichting te komen van een soortgelijke vereniging als de Krasnaja Zwesda, die zich ook ten doel stelde de Russische cultuur door middel van zang en dans te dienen.

Bij deze groep was de communistische inslag niet zo duidelijk als bij de groep in Amsterdam en de vereniging treedt ook niet zo op de voorgrond.

In het begin van haar bestaan bestond er aanvankelijk enig verband tussen deze vereniging en de Russisch Orthodoxe Kerk. De Archimandriet DIONISSIOS hield op de eerste clubavond op 12.1.1949 een rede, waarin hij de kerkelijke toestanden van de Sovjet-Unie zeer gunstig belichtte.

Deze Russisch-Oekraïense Amusements-vereniging, die zich "Swoji Sili" (Uit alle Macht) noemt, telde aanvankelijk + 30 leden, die lang niet alle communistisch georiënteerd waren.

De vereniging heeft een moeilijk bestaan en de financiële omstandigheden zijn slecht.

Van de zijde van de Vereniging "Nederland - U.S.S.R." wordt er bij "Swoji Sili" sterk op aangedrongen slechts uit mensen van Russische afkomst een bestuur te vormen en dit standpunt wordt speciaal naar voren gebracht door Hendrik Pieter van ENSBERGEN, geboren 20.12.'96 te Rotterdam, van beroep leraar nijverheidsonderwijs, wonende te Rotterdam, Putselaan 36, hoofdbestuurslid van de Vereniging Nederland - U.S.S.R. en lid C.P.N., Hermanus Arie DEYL, geboren 2 Mei 1905 te Rotterdam, adj. commissie G.E.B. wonende te Rotterdam, Iependaal 112, secretaris afd. Rotterdam van de Vereniging Nederland - U.S.S.R. en lid C.P.N. en Jan HOOGCARSPHEL, geboren 6.4.'88 te Amsterdam, van beroep leraar H.E.S., wonende te Rotterdam, Rochussenstraat 309, lid hoofdbestuur van de Ver. Nederland - U.S.S.R. en lid C.P.N.

De drang van de zijde van de Ver. Nederland - U.S.S.R. heeft er toe geleid, dat er op een op 15.2.'51 gehouden vergadering in de vereniging Swoji Sili een splitsing is gekomen.

Van ENSBERGEN, die op deze vergadering als voorzitter fungeerde, beweerde, dat de leiding van Swoji Sili tot nu toe in gebreke was gebleven de vereniging een duidelijke doelstelling te geven, n.l. vrede en vriendschap met en onder leiding van de Sovjet Unie. Ook hekeld hij de medewerking van Swoji Sili aan feestavonden van niet progressieve verenigingen. Volgens hem was het noodzakelijk, dat in een nieuw te kiezen bestuur van de vereniging Swoji Sili een bestuurslid diende te worden toegevoegd van de vereniging Nederland - U.S.S.R. en van de Arbeiders Bond voor Cultuur. Hierop vond een afscheiding plaats en werd de vereniging "Mir-i-Droesba" (Vrede en Vriendschap) opgericht, die in het vervolg uitsluitend zou moeten optreden ten behoeve van progressieve verenigingen.

Deze nieuwe vereniging telt ongeveer 15 personen en het bestuur bestaat uit:

Voorzitster: Wera MEENIKOVA, geboren 27.11.'19 te Dobrinez, beroep onbekend, wonende Noordpolderstraat 47 te Rotterdam.

Secretaris: Willem van EDE, geboren 14.1.'20 te Utrecht, van beroep fabrieksarbeider, wonende te Zwijndrecht.

Penningmeesteresse: Feodosa DOROSCHENKO, geboren 25.3.1920 te Dneprowskaja, beroep onbekend, wonende te Rotterdam, Dovenstraat 264 a.

2de Voorzitter: H.P. van ENSBERGEN.

Alg. Adjunct: Arie SERLIER, geboren 29.6.'98 te Rotterdam, van beroep timmerman, wonende te Rotterdam, Lange Geer 236.

De oude vereniging Swoji Sili zet ook haar werkzaamheden voort en de leiding daarvan berust bij Alex GONTCHAROFF, geboren te Rotterdam, 4.6.'21, van beroep bouwkundig tekenaar, wonende te Rotterdam, Riederlaan 87 b, en Willem Cornelis PASTOOR, geboren 28.5.'22 te Rotterdam, van beroep metaal draaier, wonende te Rotterdam, Paul Krugerstraat 20 b.

GONTCHAROFF staat bekend als een handlangster van de Russische Ambassade, terwijl in 1950 PASTOOR nog een actief lid was van de ver. Nederland - U.S.S.R.

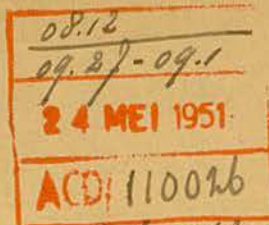
RAPPORT :

Van : KA-RA - L.

Aan : Hoofd C.

No. : A/1146

ONDERWERP : Russische Emigranten groepen en leiders.

24-5-51.

Shuttled in summary d
ps

1. Clipper zou gaarne inlichtingen ontvangen over de Russische emigranten hier te lande, de namen, activiteiten en politieke richting van hun groeperingen, alsmede de namen, activiteiten en politieke richting van hun leiders. Dit geldt voornamelijk de volgende emigranten-groeperingen :

Algemene Russische Militaire Unie (ROVS)
Opperste Monarchistische Raad (VMS)
Nationale Unie van Werklieden, ook bekend als de
Russische Solidaristen (NIS)
Russische Keizerlijke Unie (RIS)
Russische Volksbeweging (RNS)
Russisch Bevrijdingsleger (ROA)
Russische Bevrijdingsbeweging (ROD)
Unie van St. Andreas* Vlag (SAF)
Groot Kozakse anti-communistische emigranten bond (VAZO)
Groot-Russische Nationale Souvereiniteitsbeweging (RONDO)
Unie van de Strijd voor de Bevrijding van de Russische
Volkeren (SBONR)
Unie van Russische Soldaten
Cadetten Unie (Kadetskoe Obedenie)
Russische Oorlogsinvaliden (1e Wereldoorlog)
Kazakse Unie

2. De namen van plaatselijke Russische emigranten publicaties en exemplaren daarvan zouden zeer op prijs worden gesteld.

Boekhandelaars en Uitgevers
De Groenendijk van Cleef
s-Gravenhage

QD 1961

Сатирикон

SATIRIKON

RUSSISCHE ANTI-SOWJETISCHE
SATIRISCHE ZEITSCHRIFT
RUSSIAN ANTI-SOVIET MAGAZINE
OF POLITICAL SATIRE
REVUE SATIRIQUE RUSSE
ANTI-SOVIETIQUE

ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКИЙ ЖУРНАЛ САТИРЫ И ЮМОРА

FRANKFURT / MAIN - WEST 13
POSTSCHLIESSFACH 1364-A.

Друзьям и читателям "Сатирикона"

При сем посылаем Вам для ознакомления несколько выпусков нашего журнала.

"Сатирикон", вступающий сейчас во второй год существования, ставит себе целью борьбу с международным коммунизмом во имя торжества демократии во всем мире, применяя оружие политической сатиры и юмора. Основное внимание "Сатирикон" уделяет России, русскому вопросу. Мы надеемся, что наш журнал найдет широкое распространение и спрос среди лиц и учреждений, интересующихся русским политическим вопросом.

"Сатирикон" распространяется и имеет сотрудников и корреспондентов во всех странах мира, а также направляется в страны "за железным занавесом".

"Сатирикон" является надпартийным органом, не принадлежащим к какой либо эмигрантской партии. Мы горячо приветствуем сотрудничество всех российских эмигрантов, стремящихся к освобождению нашей Родины.

Мы просим Вас не отказать сообщить нам /на прилагаемой открытке/, желаете ли Вы быть постоянными читателями и подписчиками "Сатирикона". Адрес издательства и стоимость журнала указаны на предпоследней странице каждого номера. В случае Вашей незаинтересованности, мы просим не отказать в любезности, передать присланные номера Вашим друзьям или знакомым.

Мнения читателей о содержании "Сатирикона", равно как любая критика, будут приняты нами с интересом и благодарностью.

Редакция и Издательство "САТИРИКОНА"

Внимание! В следующем выпуске "Сатирикона" №-8, будет помещен адресный список по странам, с указанием, где Вы сможете получать "Сатирикон". Лица, проживающие в странах, где еще не имеется наших представителей, могут получать "Сатирикон" непосредственно от издательства, присылая по 2 международных почтовых купона за номер.

Bitte wenden
See reverse side

7.13
Sehr geehrte Herren

Anbei übersenden wir Ihnen einige Probehefte unserer Zeitschrift SATIRIKON.

Die Zeitschrift SATIRIKON hat nun bald die Schwelle zum zweiten Jahrgang überschritten. Sie wird gemeinsam von Vertretern der alten und neuen russischen Emigration herausgegeben, welche keiner politischen Partei oder Gruppierung angehören. Das SATIRIKON soll eine Tribüne der gesamten Emigration sein. Jede Ausgabe enthält eine ukrainische Seite.

Wir sind der Meinung dass die politische Satire eine wichtige und wirksame Waffe gegen die sowjetische Tyrannei darstellt, und es ist unsere Absicht, im kompromislosen Kampf gegen den internationalen Kommunismus diese zu benutzen. Das Endziel dieses Kampfes soll ein wahrhaft demokratisches Russland sein. Das SATIRIKON hat nun schon viele Mitarbeiter und Leser in der ganzen Welt gefunden; auch wird es hinter dem Eisernen Vorhang verbreitet.

Wir nehmen an, dass Sie für die Zeitschrift Interesse haben können, da sie die einzige russische politisch-satirische Ausgabe in der freien Welt darstellt. Deshalb ersuchen wir Sie höflichst uns durch die beigelegte Postkarte mitzuteilen, ob Sie die Zeitschrift in Zukunft erhalten wollen. Im Bezug kostet sie ausserhalb Deutschlands zwei internationale Postkupon. Sollten Sie für die Zeitschrift kein Interesse haben, so bitten wir Sie höflichst, die Probenummern an Ihre Bekannten weiterzugeben, die dafür Interesse haben könnten. Für eine Kritik waren wir Ihnen sehr dankbar. Bei Quellenangabe kann das Material frei verwendet werden, nur bitten wir in solchem Fall um ein Belegexemplar.

Im voraus für Ihre Aufmerksamkeit dankend.

Die Herausgeber

*

Dear sirs:

Enclosed find several numbers of SATIRIKON which we are sending you without charge for the purpose of making you acquainted with our magazine.

SATIRIKON, which has almost completed a year of publication, is put out by Russian emigrees of both the old and new emigrations. We, the editorial staff, believe that satire and humor constitute a powerful weapon in the fight against Soviet tyranny. Our purpose is, through the use of this weapon to fight international communism and work for the establishment of real democracy in Russia and throughout the world. We believe that SATIRIKON, as the only Russian publication of political satire in the free world, should be of interest to every politically aware person and organization.

SATIRIKON has contributors and subscribers in all the parts of the non-communist world, and is also distributed behind the Iron Curtain. Belonging to no emigree grouping or party, it provides a forum for the entire emigration, as well as, through the Ukrainian pages appearing in every number, for Ukrainian emigrees.

We ask that you kindly inform us on the enclosed card whether you wish to continue receiving SATIRIKON as a regular subscriber. In case you should have no utilization for our magazine, we ask you forward it to a person who might find it of interest. Any comments you may have on the contents of SATIRIKON, will also be welcomed.

Thanking you for your attention, we are
Sincerely yours,

THE EDITORS

NB: The price of each copy of SATIRIKON is two international postal coupons if ordered from Frankfurt